

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
13. JUNI 1995

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET, 13. JUNI 1995

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1400 den 13. juni 1995.

Følgende av Rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Underdirektør Lisbeth W. Plassa (vararepresentant)
Seksjonsleder Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Thor Wold, Norges Fiskarlag
Adm. direktør Rolf Domstein, Fiskerinæringens Landsforening
Forbundsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Forbundssekretær Hans Johan Dahl, NNN
Førstekonsulent Karen Fjøsne, Direktoratet for naturforvaltning

Som rådgiver møtte konsulent i salgsavdelingen i Norges Sildesalgslag, Knut Torgnes.

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Rådgiver Tove Rørvik, Fiskeridepartementet
Avdelingsleder Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Styreformann Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norsk Fabrikkskips Forening
Rolf Johan Pettersen, Kystvaktinspektøren

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Stein-Åge Johnsen og konsulent Arne Fjellstad.

Dessuten møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Grethe Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Torbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Frode Martinussen, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Bjørn Tore Vikse Solheim, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen og sakslisten.

Det var ingen merknader hverken til innkallingen eller sakslisten.

Viggo Jan Olsen viste til at Adm direktør Pål Kruger fra Fiskerinæringens Landsforening hadde meldt forfall. Han konstaterte at det ikke hadde møtt varamedlem for Kruger. Videre var det ikke møtt representant fra Sametinget.

Peter Gullestad er utnevnt som ass. fiskeridirektør etter Hallstein Rasmussens avgang. Han er imidlertid ikke oppnevnt som medlem i Reguleringsrådet. Lisbeth W. Plassa møtte derfor som varamedlem for Rasmussen.

Reguleringsrådet ble satt med 12 stemmeberettigede medlemmer.

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 13. JUNI 1995.

- Sak 1/95:** Orientering om fisket etter torsk og hyse nord for 62° N.
- Sak 2/95:** Regulering av seifisket i 1995.
- Sak 3/95:** Regulering av fisket etter makrell i 1995.
- Sak 4/95:** Regulering av fisket etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland sommeren/høsten 1995 og vinteren 1996.
- Sak 5/95:** Regulering kystsildfisket i Trondheimsfjorden i 1995.
- Sak 6/95:** Regulering av fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland.
- Sak 7/95:** Eventuelt.

SAK 1/95

ORIENTERING OM FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. GENERELT

1.1 KVOTESITUASJONEN FOR TORSK OG HYSE

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (14.-18. november 1994) ble enige om følgende:

Totalkvoten for 1995 inkludert 40.000 tonn "murmansktorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn. Av denne avsettes 88.000 tonn til tredjeland. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 12.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1995 som følger:

Tabell 1, Torsk:

Norge:	338.000 tonn
Russland:	314.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

Totalkvoten for norsk-arktisk hyse for 1995 fastsettes til 130.000 tonn. Av dette avsettes 8.000 tonn til tredjeland. De resterende 122.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene nord for 62°N i 1995 som følger:

Tabell 2, Hyse:

Norge:	65.000 tonn
Russland:	57.000 tonn
Tredjeland:	8.000 tonn
Sum:	130.000 tonn

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn slik at den norske hysekvoten samlet utgjør 70.000 tonn.

1.2 REGULERINGSOPPLEGGET FOR TORSK OG HYSE

Den norske kvoten på torsk er fordelt med 111.540 tonn (33%) til trålerne og 226.460 tonn (67%) til den konvensjonelle flåten.

Den norske kvoten på hyse er fordelt med 25.000 tonn (35,7%) til trålerne og 45.000 tonn (64,3%) til den konvensjonelle flåten.

1.3 SAMLET NORSK FISKE AV TORSK OG HYSE HITTIL I ÅR

Pr 7. mai var det registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 3, Torsk:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	127.675	38.242	165.917
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	14.217	10.423	24.640
Vest-Norges Fiskesalgslag	2.015	271	2.286
SUM	143.907	48.936	192.843
Kvoteavsetning	226.460	111.540	338.000
Rest	82.553	62.604	145.157
% Utnyttelse	63,5%	43,9%	57,1%

Vanligvis regner en med at ca 2/3 av totalkvantumet for konvensjonelle fartøy fiskes i 1. halvår. I 1994 var pr 1. mai 73,9% av kvoteavsetningen til konvensjonelle fartøy fisket opp.

Pr 7. mai var det registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 4, Hyse:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	8.119	10.586	18.705
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	4.284	4.831	9.115
Vest-Norges Fiskesalgslag	857	165	1.022
SUM	13.260	15.582	28.842
Kvoteavsetning	45.000	25.000	70.000
Rest	31.740	9.418	41.158
% Utnyttelse	29,5%	62,3%	41,2%

2. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER TORSK

2.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKE ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE FARTØY

Avsetningen av den norske kvoten på torsk til den konvensjonelle flåten ble fordelt slik:

Fartøy over 28 m. med fulle rettigheter: 27.000 tonn
 Fartøy under 28 m. med fulle rettigheter: 168.460 tonn
 Maksimalkvoteordningen: 21.000 tonn
 Bifangstordningen: 10.000 tonn

Med fulle rettigheter menes at man fyller vilkårene til deltakelse innenfor fartøykvoteordningen slik det kreves i deltakerforskriften.

Fartøy over 28 m. med fulle rettigheter:

Fartøy over 28 meter med fulle rettigheter reguleres i 1995 som i 1994 med fartøykvoter for hele året. Eventuell bifangst må dekkes innenfor

fartøykvotene. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av sin fartøykvote til perioden etter 1. september. Det er avsatt 27.000 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 11,9% av avsetningen til den konvensjonelle flåten.

Fartøy under 28 m. med fulle rettigheter:

For denne fartøygruppen er det avsatt 10.000 tonn til et fiske etter 1. oktober. Disponibelt kvantum fram til denne dato er således 158.460 tonn. Fisket innenfor avsetningen på 158.460 tonn er regulert med maksimalkvoter. Fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. De garanterte kvoteandelene er lik de garanterte fartøykvotene for disse lengdegruppene i 1994.

Fra 1. januar var det lagt inn en overregulering på 25%. Som følge av en noe svak utvikling i fisket ble overreguleringen økt til 50% fra 2. mai. Fra og med 24. mai ble overreguleringen økt til 100%. Denne siste refordelingen innebar at maksimalkvotene ble økt med ca 33%.

Fisket etter 1. oktober innenfor avsetningen på 10.000 tonn er regulert med maksimalkvoter, hvor en i utgangspunktet har lagt inn en overregulering på 250%.

Når fisket er stoppet eller når maksimalkvotene er oppfisket har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske innenfor bifangstordningen.

Maksimalkvoteordningen:

Maksimalkvoteordningen er regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det er avsatt 21.000 tonn til denne gruppen. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatt maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn beregnes tatt.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble som følge av en svak utvikling i fisket økt den 24. mai. Økningen utgjorde en tilleggskvote på 2,5 tonn for den minste fartøygruppen, mens den største fartøygruppen fikk en tilleggskvote på 4,7 tonn.

I henhold til gjeldende deltakerforskrifts § 11 må maksimalkvotefartøy ha

særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at fartøyet er innført i merkeregisteret før skjæringsdatoene, som er angitt i deltakerforskriftens § 10 tredje ledd, samt at det er egnet og utrustet for torskefiske. Nærmere bestemmelser om godkjenning er fastsatt i forskrift av 30. desember 1994.

Framstillings- og godkjenningsordningen for samtlige fartøy som skal delta i det maksimalkvoteregulerte fisket etter torsk ble innført i 1994, og videreført i år. For inneværende år har Fiskeridirektoratets rettledningstjeneste overtatt ordningen etter Fiskeridirektoratets kontrollverk. Ut fra de erfaringer Fiskeridirektøren har gjort fungerer ordningen godt.

Bakgrunnen for innføringen av ordningen var bl.a. at det ble brukt betydelige ressurser på å kontrollere om fartøy som det ble ført sluttsedler for, faktisk har vært i fiske. Kontrollarbeidet var spesielt krevende, fordi flesteparten av de mindre plastbåtene ikke var påført registreringsmerke og derfor vanskelig å identifisere. I tillegg var det mangelfull kontroll med deltakerbestemmelsens krav om at fartøy må være egnet og utrustet for torskefiske.

Fiskeridirektøren har på bakgrunn av godkjenningsordningen utarbeidet et dataregister over kontrollerte og godkjente maksimalkvotefartøy.

Bifangst:

Det er avsatt 10.000 tonn til dekning av bifangst. For fartøy under 28 meter med fulle rettigheter og fartøy innenfor maksimalkvoteordningen var det i perioden 1. januar til 1. mai tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk. Fra 2. mai er det tillatt med en innblanding av torsk på inntil 40% ved fiske etter andre fiskeslag.

Inntrekking av kvoter

A. På grunn av manglende fiskeriaktivitet i løpet av 1993 og 1994:

Fiskeridepartementets forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1995 (deltakerforskriften) ble vedtatt ved kgl. res. 9. desember 1994. For å beholde sine kvoterettigheter i fartøykvoteordningen kreves det i deltakerforskriftens § 1 litra c at fartøyet må ha levert minst 40% av fartøykvoten i ett av årene 1993 eller 1994.

Bestemmelsen inneholder en dispensasjonshjemmel som skal forhindre urimelige utslag i særlige tilfeller. Det "inntrukne" kvantum blir refordelt i de fylker "inntrekkingen" finner sted. Denne ordningen innebærer at nye deltakere kan komme inn i fartøykvoteordningen uten at kapasiteten økes. Opplysninger som Fiskeridirektøren sitter inne med viser følgende:

	<u>Totalt</u>	<u>Enhetskvoter</u>
"Inntrukne" kvoter:	86	169,5
Klager over "inntrukne kvoter":	33	
Klager som er omgjort av Fiskeridirektøren:	10	18,3
Klager omgjort av Fiskeridepartementet:	4	12,3
 Sum inntrukne kvoter:	 72	 138,9

B. På grunn av endret manntallstatus

7 kvoter/22,9 enhetskvoter

Rekruttering

Den 15. februar 1995 ble kriteriene for rekruttering fastsatt i deltakerforskriftens § 9. En klar målsetting med rekrutteringsordningen er å legge forholdene til rette for at ungdom kan etablere seg innenfor fartøykvoteordningen i torskefisket. Som det fremgår av bestemmelsen skal det innenfor rammen av 80% av de frigjorte kvoter i det enkelte fylke tildeles kvoter til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i deltakerforskriftens § 1 litra c). De resterende 20% vil bli tildelt på et senere tidspunkt. De disponible kvanta er forbeholdt fartøy mellom 8 og 28 meter lengste lengde. I særlige tilfelle kunne den enkelte fiskerisjef tildele kvote til fartøy under 8 meter.

Kvote kunne tildeles til yngre fiskere innenfor en nyrekrutteringsordning. Søker måtte være majoritetseier i fartøyet, det vil si eie minst 51%. Ved tildeling av kvote måtte det foretas tildeling i forhold til registrert lengste lengde i Fiskeridirektoratets merkeregister. Det ble også åpnet for at eiere som har fått inndratt fartøykvoten på grunn av manglende aktivitet, 40%-kravet, kunne være søkere i forhold til nytildeling av kvote.

Søknadsfrist for tildeling av rekrutteringskvote var 28. februar 1995.

Følgende oversikt viser den fylkesvise fordeling av de disponible kvanta (i rund vekt) for tildeling i rekrutteringsordningen:

Finnmark:	32,9 enhetskvoter
Troms:	28,2 "
Nordland:	42,7 "
Trøndelag:	23,0 "
Møre og Romsdal:	8,2 "
SUM:	135,0 enhetskvoter

Forlengelse og utskifting:

Den 9. desember 1994 bestemte Fiskeridepartementet at utskiftninger og forlengelser foretatt før 9. desember og registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister innen 1. januar 1995 skulle få kvote etter fartøyets reelle lengde. En tilsvarende bestemmelse for gjelder for forlengelser og utskiftninger i maksimalkvoteordningen. Den kvotemessige kostnaden ved disse endringene er beregnet til å være ca. 240 enhetskvoter.

2.2 UTVIKLING I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

2.2.1 LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 50.500 tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1995.

Tabell 5:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543

1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	50.500	2.072	4.000

Som vi ser av tabellen var deltakelsen i årets Lofotfisket sammenlignet med de tidligere år god.

2.2.2. FORDELING AV FANGST PÅ REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 1995.

Tabell 6:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5

Av tabellen ser vi at fisket med juksa er kraftig redusert. Dette har etter alt å dømme med den relativt dårlige tilgjengeligheten kystflåten har hatt i år. Et dårlig fisket for en redskapsgruppe medfører gjerne at fartøy som har anledning til det, legger om til annet redskap. Dette gjør at tabellen ovenfor

gjerner gir et skjevt bilde. Oppfisket kvantum av de andre redskapsgruppene er imidlertid ikke økt vesentlig, slik at det er grunn til å tro at tabellen ovenfor gir et noenlunde rett bilde med hensyn til situasjonen for den tradisjonelle juksaflåten. Oppfisket kvantum av redskapene line og snurrevad er relativt stabil sammenlignet med i fjor, mens garn er noe redusert med hensyn til oppfisket kvantum.

2.2.3. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.

Foreløpige tall viser at landet kvantum pr 7. mai er kommet opp i 9.910 tonn rund vekt. Eventuelt etterslep kommer i tillegg. Samlet avsetning til maksimalkvoteordningen er 21.000 tonn. Det gjenstår således 11.090 tonn. Til sammenligning var det pr 1. mai i 1994 fisket 13.200 tonn innenfor maksimalkvoteordningen, også da var avsetningen 21.000 tonn. Utviklingen i fisket er således svakere i år i forhold til i fjor. Dette henger trolig sammen med at mange av fartøyene innen maksimalkvoteordningen fisker med juksa, og som vi ser av tabell 6 har denne redskapsgruppen i år hatt vanskelige forhold.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen samt fangst, sammenlignet med samme tidspunkt i fjor.

Tabell 8:

Fylke	Antall deltakende fartøy		Fangst	
	1994	1995	1994	1995
Finnmark	214	209	968	645
Troms	526	471	2.058	1.688
Nordland	997	833	5.298	2.910
NTrøndelag	132	127	381	243
STrøndelag	241	229	970	677
Møre og R	714	654	3.281	2.436
Sogn og F	71	89	481	527
Andre	100	110	876	826
Sum	2.995	2.722	14.313 ¹	9.952

¹ Inkludere ca 1.000 tonn som er fisket av trålere med konvensjonelle redskapsom skal belastes trålerens kvote.

2.2.4. FARTØY UNDER 28 METER MED FULLE RETTIGHETER

Fylkesvis fordeling/utnyttelse pr 7. mai av samlet maksimalkvote for perioden 1. januar - 1. oktober:

Tabell 9:

Fylke	Kvote		Fangst		Utnyttelse
	Antall fartøy	Kvote	Delt. fartøy	Fangst	%
Finnmark	627	33.283	561	17.867	53,7
Troms	723	38.524	653	23.227	60,3
Nordland	1.365	83.495	1.323	52.464	62,8
NTrøndelag	101	6.064	100	3.975	65,6
STrøndelag	128	7.179	127	3.823	53,3
Møre og R.	270	17.751	272	10.558	59,5
Sogn og F.	53	5.516	53	3.767	68,3
Hordaland	16	1.664	16	811	48,7
Andre	21	2.112	20	1.688	79,6
Sum	3.304	195.588	3.125	118.180	60,4

Som vi ser har Finnmark, Sør-Trøndelag og Hordaland svakest kvoteutnyttelse, mens Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag og Troms er blant de fylkene som har best kvoteutnyttelse.

Kvoteutnyttelse pr 7. mai fordelt på lengdegrupper:

Tabell 10:

Lengdegruppe	Antall fartøy	Samlet kvote	Fangst	Utnyttelse
0 - 6,9	124	2.021	257	12,7
7 - 7,9	231	5.313	1.180	22,2
8 - 8,9	463	11.945	3.717	31,1
9 - 9,9	617	20.053	7.397	36,9
10 - 10,9	699	29.358	14.145	48,2
11 - 11,9	129	6.992	3.596	51,4
12 - 12,9	196	13.014	8.145	62,6
13 - 13,9	134	11.082	6.513	58,8
14 - 14,9	182	17.272	11.996	69,5
15 - 15,9	153	16.799	12.060	71,8
16 - 16,9	66	8.144	6.040	74,2
17 - 17,9	49	6.708	4.682	69,8
18 - 18,9	51	7.676	6.199	80,8

19 - 19,9	53	8.623	7.467	86,6
20 - 20,9	35	6.073	4.688	77,2
21 - 21,9	38	6.954	5.043	72,5
22 - 22,9	15	2.867	2.392	83,4
23 - 23,9	14	2.790	2.435	87,3
24 - 24,9	19	3.916	3.566	91,1
25 - 25,9	7	1.490	1.257	84,4
26 - 26,9	10	2.196	1.517	69,1
27 - 27,9	19	4.302	3.888	90,4
Sum	3.304	195.588	118.180	60,4

Tabellen ovenfor viser utnyttelse pr 7. mai av samlet maksimumkvote for perioden 1. januar - 1. oktober fordelt på lengdegrupper. Av tabellen ser vi at utnyttelsen er dårligst blant de minste gruppene. Dette er forventet all den stund de minste fartøyene pga av dårlig tilgjengelighet har hatt en svak fangstutvikling og det forhold at kvotenøkkelene er mest gunstig for de minste fartøyene sammenlignet med historisk fangst i perioden før fartøyskvoteordningen ble innført. Kvotestigen ble i år endret ved at enhetskvoten ble økt fra 1,0 til 1,2 for den minste gruppen.

2.2.5. FARTØY OVER 28 METER MED FULLE RETTIGHETER

Det er oppfisket 15.054 tonn pr 7. mai av en avsetning på 27.000 tonn. Det gjenstår således 11.946 tonn. I fjor var det pr 1. mai fisket 15.960 tonn, avsetningen var også da 27.000 tonn.

3. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER HYSE

3.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER HYSE KONVENSJONELLE FARTØY

Totalkvantumet på 45.000 tonn til den konvensjonelle flåten er periodisert slik at det før 3. juli kan fiskes inntil 26.300 tonn. Fra 3. juli og ut året er det avsatt 18.700 tonn.

Fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper er i år som i fjor regulert med en generell maksimumkvote. Denne var i utgangspunktet på 225 tonn, men ble den 22. mai etter en vurdering av utviklingen i fisket øket til 300

tonn. Det ble da vurdert at en økning i maksimalkvoten ikke ville representere noen fare for stopp før 3. juli.

Det direkte fisket kan stoppes når det gjenstår 2.000 tonn. Dette kvantum skal dekke eventuell bifangst av hyse i fisket etter andre arter. Det er tillatt å ha inntil 25% bifangst av hyse i fisket etter andre arter, når det direkte fisket er stoppet og/eller de enkelte fartøy har fisket opp sine maksimalkvoter.

3.2 UTVIKLING I FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Pr 7. mai er det fisket 13.588 tonn hyse med konvensjonelle redskap. På samme tidspunkt i fjor var det fisket knapt 13.000 tonn hyse. Deltakelsen i 1995 er på 4.569 fartøy. Pr 1. mai i fjor hadde 4.625 fartøy deltatt i hysefisket. Deltakelsen er altså noe mindre i år. 3.199 fartøy av totalt 4.569 fartøy har i år landet mindre enn 1 tonn hyse. Tilsvarende hadde 3.285 fartøy i fjor landet mindre enn 1 tonn pr 1. mai.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy og fangst, samt fylkenes andel av samlet fangst pr 7. mai 1995 sammenlignet med samme tidspunkt i 1994

Tabell 11:

Fylke	A n t a l l deltakende fartøy	Fangst	Andel av samlet fangst -95	Andel av samlet fangst -94
Finnmark	536	2.241	16,5	17,2
Troms	805	1.772	13,0	14,3
Nordland	1.741	3.420	25,1	28,3
NTøndelag	201	197	1,4	1,4
STRøndelag	277	210	1,5	2,2
Møre og R.	739	4.013	29,5	26,4
Sogn og F.	147	1.385	10,2	7,3
Hordaland	45	268	2,0	1,8
Andre	78	82	0,6	1,0
Sum	4.569	13.588	99,8	99,9

Som vi ser av tabellen over har de tre nordligste fylkene redusert sine andeler av samlet fangst i år sammenlignet med i fjor, mens Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane har økt sine andeler.

4. TRÅLERNES FISKE ETTER TORSK OG HYSE

Fra reguleringsårets begynnelsen ble det av trålerne kvoteandel avsatt et kvantum på 3.000 tonn torsk til eventuell senere fordeling. Den 11. mai vedtok Fiskeridepartementet at det avsatte kvantum torsk skulle fordeles til den eksisterende torsketrålgruppen pro rata etter den eksisterende kvotenøkkelen. Refordelingen ble foretatt ved å øke enhetskvoten med virkning fra reguleringsårets begynnelse. Dette innebar en enhetskvote på 1.231 tonn torsk.

Det er stor variasjon med hensyn til utnyttelsen av hysekvotene. Noen trålere har allerede fisket opp hysekvoten, mens andre knapt har begynt. Som følge av denne noe ujevne utnyttelsen av kvotene ble enhetskvoten for hyse, som i utgangspunktet var 315 tonn, økt til 340 tonn den 22. mai.

V. J. Olsen sa at Fiskeridirektøren i saksdokumentene ikke hadde fremmet konkrete forslag, men han oppfattet at det ville bli fremmet forslag om endring av hysereguleringen. Han spurte om det var spørsmål eller

kommentarer til saksdokumentene.

Wold sa at fiskerne på havet var bekymret fordi torsken var mager og hadde lite lever. Han spurte om vi igjen stod ovenfor en situasjon som den i 1987/88.

Jacobsen svarte at forskerne hadde registrert mager fisk de siste to årene, men at dette varierte fra sted til sted. Han sa videre at det hadde vært en markert nedgang i veksten i årene 1993/94. Det var lagt til grunn at årsaken til dette var manglende tilgang på lodde, men han presiserte at vekstnedgangen ikke var like stor som i 1987/88. Han sa videre at forrige gang var det et enkelt år som skilte seg ut og at veksten fort var oppe på det normale igjen. Når det gjaldt veksten i 1994/95 var denne tilnærmet normal. Dette til tross for stadige meldinger om mager fisk. Han fremhevet også at vekstnedgangen var forventet på bakgrunn av det høye antall individer. Han sa avslutningsvis at forskerne foreløpig bare kunne observere og eventuelt ta nye opplysninger til etterretning. Det var også påregnelig med en viss vekstnedgang og mager fisk i perioder.

Strand spurte om temperaturens betydning for tilgjengelighet av fisk i "smutthullet".

Jacobsen svarte at temperaturen spilte mindre rolle for den store fisken, men kunne ha betydning når det gjaldt utbredelsen av småfisk. Han viste imidlertid til at det ikke var registrert temperaturnedgang av betydning.

Strand viste til fabrikktrålernes problemer på grunn av for lav hysekvote. Han sa at i 1994 sto det igjen 3-4.000 tonn hyse av totalkvoten. Han sa videre at det blant de konvensjonelle fartøyene til tross for tilnærmet fritt fiske var liten interesse for å fiske hyse. Han hevdet også at det fra kjøperne på landsiden var liten etterspørsel. Dette hadde resultert i at prisen var falt fra 14 til 9 kr pr. kilo. Han fremholdt at det ikke ville være riktig å vente til sent på høsten før en foretok en omfordeling.

Johansen viste til vedtak i arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag og fremsatte forslag om at maksimalkvoten for konvensjonelle redskap ble opphevet og at trålernes enhetskvote av hyse ble økt med 25 tonn.

Maråk sa at det var positivt at det ble fremmet forslag om økning, men han mente at økningen burde være større, minst det doble, for å hindre at

betydelige kvanta hyse gjenstod ved årets utgang. Han viste også til at kun få fartøy ville utnytte de økte fiskemulighetene.

V. J. Olsen sa at et forslag som gikk på endring i fordeling mellom gruppene innenfor den fastsatte totalkvoten, ikke var et problem for ham.

Wold sa at interessen for å kjøpe hyse var laber i Finnmark og at industrien skulle ha fellesferie. Han mente derfor at det ikke ville være interesse for å kjøpe hyse under fløytlinefiske og at en burde gå for Norges Fiskarlags forslag.

Gullestad sa at en oppheving av de individuelle maksimalkvotene var påkrevet. Dette ville imidlertid ikke forhindre at det ville gjenstå hyse ved årets slutt. Han sa videre at en økning av trålkvotene for regnskapets skyld burde medføre en overføring/økning av trålernes gruppekvoter.

Bergvoll sa at selv om fløytlinefiske ble dårlig, ville god tilgjengelighet på stor hyse medføre at det ikke ville bli stående igjen så store kvanta. Han sa at den foreslåtte økningen for trålerne ikke ville medføre fare for at noen grupper ble hindret i utøvelsen av fisket. Han sa også at 25 tonn var lite, men et skritt i riktig retning.

Strand mente at Fiskeridirektøren burde kunne gjøre disse endringene uten å gå veien om organisasjonene.

Wold delte ikke Bergvolds oppfatning når det gjaldt god tilgjengelighet, i hvert fall ikke for konvensjonelle redskap.

Strand fremsatte forslag om at trålkvotene ble økt med 50 tonn hyse.

V. J. Olsen refererte de fremsatte forslagene.

Han konstaterte at det var enighet om å oppheve maksimalkvotene. Han foretok deretter avstemming over forslaget om å øke kvoten med 50 tonn.

En representant (Strand) gikk inn for dette forslaget.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig om å øke trålkvoten med 25 tonn.

V. J. Olsen sa at det ville bli gitt en orientering om den forestående innføring av ungdomskvoter i torskefisket.

Wåge sa at Fiskeridirektoratet 7. juni 1995 fikk en henvendelse fra Fiskeridepartementet og en forespørsel om å utrede en ungdomskvoteordning i torskefisket. Spørsmålet hadde vært oppe i forbindelse med høringsomgangen vedrørende deltakerforskriften i fjor, men det ble på dette tidspunkt ikke fremmet konkret forslag. Dette var årsaken til at spørsmålet heller ikke hadde vært fremlagt for Reguleringsrådet. I den utredningen som nå forelå hadde en i stedet for ungdomskvoter skissert en ordning som tok utgangspunkt i fritidsfisket. Dette medførte at en hadde sett hen til de redskapsbegrensninger som fremkommer i innstillingen fra Fritidsfiskeutvalget. Det var imidlertid et problem at det her var snakk om deltagende fartøy som manglet merkeregistrering. Dette ble forsøkt løst ved å foreslå at ungdom mellom 15 og 25 år, med båt under 10 meter, kunne delta i fiske sommeren 1995, men med redskapsbegrensninger. Fisket er foreslått avgrenset til perioden 15. juni t.o.m. 20. august.

Bjørklund spurte om det ikke var nedsatt et eget utvalg for å utrede ungdommer i fisket.

Wåge svarte at en hadde undersøkt dette i forhold til utvalget og at spørsmålet ikke der hadde vært realitetsbehandlet.

Benjaminson spurte hva forskjellen var mellom dagens regler for fritidsfiske og det som var foreslått.

Wåge svarte at det var åpnet for omsetning av fisk og adgang til å benytte mer redskap.

Norges Fiskarlag

Yllst

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

12.10.95

SAKS NR.	SSK NR.
1775/95	2

12.06.95
Jnr. 0784/95
VH/KMR
Ark.

Hjort
PE
Tubekken

lillp

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 12.06.95, og det ble fattet følgende vedtak:

"På bakgrunn av utviklingen i fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62°N så langt i år går Norges Fiskarlag inn for at maksimalkvoten i dette fisket oppheves.

Norges Fiskarlag mener at det også er grunnlag for å øke trålernes hysekvoter ytterligere. Norges Fiskarlag går derfor inn for at trålernes hysekvote økes med 25 tonn.

Norges Fiskarlag vil komme tilbake med forslag til ytterligere justeringer i reguleringsopplegget dersom det skulle bli behov for det."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdis Harsvik
Vigdis Harsvik

Jan Skjærvø
Jan Skjærvø

SAK 2/95

REGULERING AV SEIFISKET I 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Nordsjøen og Skagerrak.

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 55.640 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Av den norske kvoten er 4.910 avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 50.730 tonn. Den norske kvoten er fordelt med gruppekvoter på 8.000 tonn til notfisket og 36.730 tonn til trålerne. For trålerne er det også fastsatt en maksimumkvote på 2.000 tonn. Det er videre avsatt 6.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over årsfangst i 1993 og 1994, oppfisket kvantum ved utgangen av mai for 1994 og 1995, og kvoter og restkvoter for 1995 fordelt på redskap. Tallene for 1995 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Redskap	Årsfangst 1993	Årsfangst 1994	Fangst. utg. mai 1994	Kvoter/ avsetning 1995	Fangst. utg. mai 1995	Rest 1995
Not	4,200	4.100	800	8.000	1.000	7,000
Trål	36,300	40.300	21.700	36.730	12.300	24.430
Garn og andre	8,200	5.900	4.100	6.000	4.500	1.500
Sum	48,700	50,300	26.600	50.730	17,700	32.930

Kilde: Sluttseddelstatistikk

Tallmateriale viser at det er fisket i alt ca. 17.700 tonn ved utgangen av mai og at det gjenstår nesten 33 tusen tonn av kvoten. På samme tidspunkt i fjor var det fisket ca. 26.600 tonn. Tallene viser at garnfisket etter sei har vært godt med et oppfisket kvantum på 4.500 tonn av avsetningen på 6.000. Særlig har utviklingen i trålfisket så langt vært betydelig svakere enn i fjor.

Fisket med konvensjonelle redskaper etter sei i Nordsjøen og Skagerrak.

Som nevnt har konvensjonelle redskaper fisket i alt 4.500 tonn av en avsetning på 6.000 tonn. Tabellen på neste side viser konvensjonelle redskaper sin fangst av sei fordelt på periodene januar - mai og juni - desember for årene 1990 til 1995.

År	Januar- mai	Juni - desember	Totalt
1990	3.100	1.360	4.460
1991	2.240	1.280	3.720
1992	2.890	1.620	4.510
1993	6.460	1.770	8.230
1994	4.050	1.850	5.900
1995	4.500	1.576 ¹⁾	6.076 ¹⁾

¹⁾ Prognose.

Tabellen viser at fangstene i perioden fra juni til desember har vist en stigende tendens i årene etter 1990. Hvis en legger til grunn gjennomsnittsfangsten i perioden fra juni til desember fra 1990 til 1994 som er 1.576 tonn, betyr dette at konvensjonelle redskaper kan fiske inntil 6.100 tonn i 1995 - dvs. såvidt utover det avsatte kvantum på 6.000 tonn.

Notfisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak.

På tilsvarende måte som for konvensjonelle redskaper viser tabellen nedenfor seinotfisket fordelt på periodene januar- mai og juni - desember for årene 1990 til 1995.

År	Januar- mai	Juni - desember	Totalt
1990	4.400	480	4.880
1991	800	3680	4.480
1992	1.250	6.230	7.480
1993	1.150	3.050	4.200
1994	770	3.330	4.100
1995	1.000	500	1.500
		6.200	7.200

Ved utgangen mai i år er det fisket 1.000 tonn med not. I tidligere år har notfisket i perioden juni til desember variert fra i underkant av 500 til vel 6.200 tonn. En utvikling i notfisket fra og med juni og ut året som i perioden fra 1990 til 1994, tilsier at årskvantumet kan komme til å utgjøre mellom 1.500 og 7.200 tonn. Et fiske på samme nivå som i 1992 i resten av 1995 tilsier et kvantum på 7.200 tonn - ca. 800 tonn under kvoten på 8.000 tonn. Legges gjennomsnittsfangsten (3.154 tonn) for årene 1990 til 1994 i perioden fra juni til desember til grunn, gir dette en årsfangst på samme nivå som i 1993 og 1994 ca. 4.150 tonn.

Av trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak gjenstår som nevnt ca. 24.400 tonn ved utgangen av mai. Hittil i år har trålfisket vært dårlig i forhold til fjorårssesongen, da trålerne i alt hadde fisket 9.000 tonn mer ved utgangen av mai.

Da prognosene for både not- og garnfisket er forbundet med stor usikkerhet og trålerne har fortsatt kvote igjen, er det på det nåværende tidspunkt ikke grunnlag for å foreta endringer i reguleringsopplegget for seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og vil foreslå endringer i reguleringsopplegget dersom det skulle vise seg å være nødvendig for å sikre at den norske seikvoten blir tatt.

2. Seifisket nord for 62°N.

Totalkvoten for 1995 er fastsatt til 160.000 tonn. Som tidligere er det avsatt et

kvantum på 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Av totalkvoten er det også avsatt et kvantum på 20.000 tonn som "bufferkvote" til fordeling mellom not- og trålgruppen på et senere tidspunkt avhengig av utviklingen i fisket. Det resterende kvantum er fordelt med 52.500 tonn til not og en trålkvote som er fordelt med 42.000 tonn til fartøy med torsketrållatelse og 10.500 tonn til trålere med industritrål- eller nordsjøtillatelse. For trålerne er det også innført en generell maksimalkvote på 1.500 tonn.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskaper ved utgangen av 1993 og 1994, og pr. utgangen av mai 1994 og 1995. Tallene for 1995 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Redskap	Årsfangst 1993	Årsfangst 1994	Fangst utg. mai 1994	Kvoter/ avsetning 1995	Fangst utg. mai 1995	Rest 1995
Not	33,1	29,3	2,1	52,5	0,3	52,2
Trålere m/torsketrållatelse	57,2	59,1	21,3	42,0	37,5	4,5
Trålere m/industri el. nordsjøtillatelse	12,0	16,3	7,8	10,5	9,1	1,4
Garn og andre	36,9	33,5	14,0	35,0	18,3	16,7
Bufferkvote				20,0		20,0
Sum	139,2	137,3	45,2	160,0	65,2	94,8

Notfisket etter sei.

Notkvoten har i de senere år ikke blitt fullt utnyttet på grunn av en vanskelig omsetningssituasjon. Tabellen nedenfor viser utviklingen i notfisket fra 1990 til 1995 fordelt på periodene januar - mai og juni - desember.

År	Januar- mai	Juni - desember	Totalt
1990	3.300	21.300	24.600
1991	6.200	32.600	38.800
1992	2.700	24.400	27.100
1993	2.600	30.500	33.100
1994	2.200	27.100	29.300
1995	300		

Tabellen viser at notfisket bare såvidt er kommet i gang. Notfisket har fra 1990 til 1994 variert fra 24.600 til 38.800 tonn, og fisket foregår i andre halvår, særlig i månedene august og september. Fisket har i disse årene vært til dels sterkt begrenset av en vanskelig omsetningssituasjon for notsei. Det lave kvantumet som er registrert i 1995 er beheftet med et lite etterslep, slik at det ikke gir noen pekepinn på hvor stort kvantum not kan komme til å fiske i 1995.

Siden 1983 (54.100 tonn) har notfisket ikke oversteget 50.000 tonn (jfr. vedlagte tabell 1). I hvilken grad notflåten vil være i stand til å fiske hele gruppeknoten på 52.500 tonn i 1995 er usikkert, men bedre priser tyder på en noe bedre omsetningssituasjon, slik at denne flåtegruppen kan komme til å lande et større kvantum enn i de foregående år.

Trålfisket etter sei.

Tabellen på foregående side viser at torsketrålernes ved utgangen av mai hadde igjen 4.500 tonn av kvoten mens industri-/nordsjøtrålerne hadde en restkvote på 1.400 tonn. Fangsttallene for 1995 for torsketrålernes inkluderer også etterslep for fabrikkskip. Trålerne har således et behov for å få økt sine kvoter allerede på det nåværende tidspunkt.

På møtet i Reguleringsrådet i juni 1994 ble det vedtatt å fordele trålernes andel på 45% av bufferkvoten på 19.000 tonn. Andelen utgjorde 8.550 tonn og ble fordelt med henholdsvis 6.840 tonn (80%) til torsketrålernes og 1.710 tonn (20%) til fartøy med industritrål-/nordsjøtillatelse.

På møtet i Reguleringsrådet i desember 1994 ble totalkvoten - etter en avsetning på 35.000 tonn til et fritt fiske for konvensjonelle redskaper - fordelt likt mellom not og trål. Lik fordeling av bufferkvoten i 1995 gir trålerne en

andel på 10.000 tonn. En tilsvarende fordeling mellom trålgruppene som i 1994 tilsier en økning på 8.000 tonn til torsketrålerne og en økning på 2.000 tonn til trålere med industritrål-/nordsjøtillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne allerede nå blir tildelt halvparten av bufferkvoten, og at kvoten blir fordelt mellom gruppene etter samme mønster som i 1994.

Maksimalkvoten for trålerne er som nevnt fastsatt til 1.500 tonn, og i forbindelse med en eventuell økning i gruppekvoten, bør også behovet for økning av maksimumkvoten vurderes. I 1994 ble som kjent maksimumkvotene økt samtidig med at trålerne fikk tildelt sin andel av bufferkvoten. Tabellen nedenfor viser spredningen pr. 1. juni i fangstene mellom trålerne. Tabellen er basert på foreløpige sluttsetteltall, innrapporterte fangster fra fabrikkskipene og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Gruppe:	Over 1.000 tonn	500 - 1.000 tonn	Under 500	Sum fangst
Fabrikkskip	4	11	7	15.850
Ferskfisktrålere	4	8	34	14.400
Småtrålere	2	5	38	7.300
Skalleseitrålere	2	5	21	9.050
Sum	12	29	100	46.600

Som vanlig er det stor variasjon i innsatsen i trålfisket etter sei både mellom og innen de enkelte trålgrupper. En gjør oppmerksom på at tallene er beheftet med en viss usikkerhet med hensyn på fordeling på størrelse av fangsten. Tabellen viser at 12 trålere har fisket over 1.000 tonn, og det er disse som kan ha et umiddelbart behov for en økning i maksimumkvoten på 1.500 tonn.

Selv om noen fartøyer vil bli begrenset av den gjeldende maksimumkvote på 1.500 tonn, vil trålernes gruppekvote ventelig bli oppfisket, om enn på et noe senere tidspunkt. Det er således ikke behov for å øke maksimumkvote for å sikre at trålernes gruppekvote skal bli tatt. Spørsmålet om en økning av maksimumkvoten er derfor både et spørsmål om den interne fordeling av fangstmuligheter i trålfisket etter sei innen trålgruppen, og et spørsmål om hvor raskt en ønsker at gruppekvoten skal bli tatt. Fiskeridirektøren vil i utgangspunktet ikke foreslå en økning av trålernes maksimumkvote, men vil be Reguleringsrådet om å diskutere spørsmålet om en økning av maksimumkvoten for begge trålgruppene.

Fisket etter sei med konvensjonelle redskaper.

Fisket med konvensjonelle redskaper har tidligere ikke vært regulert med en gruppekvote, men det har vært avsatt et kvantum for å dekke et fritt fiske. Avsetningen økte fra 29.640 tonn i 1993 til 33.000 tonn i 1994, og ble ytterligere økt til 35.000 tonn i 1995, fordi avsetningen i begynnelsen av året ikke har vist seg å være tilstrekkelig til å dekke ett fritt fiske i disse årene.

Tabellen nedenfor viser konvensjonelle redskaper sin fangst av sei fordelt på periodene januar - mai og juni - desember for årene 1990 til 1995.

År	Januar- mai	Juni - desember	Totalt
1990	11.100	16.000	27.100
1991	11.500	15.600	27.100
1992	12.100	21.500	33.600
1993	14.000	22.900	36.900
1994	14.000	21.500	33.500
1995	18.300	21.000	39.300
		23.000	41.300

Hittil i år har det vært en markert økning i fisket i forhold til tidligere år. Tabellen viser at fisket med konvensjonelle redskaper i perioden fra juni til desember økte fra ca. 15.600 tonn i 1991 til et nivå over 21.000 tonn i de påfølgende år. En tilsvarende utvikling i perioden fra juni til desember i år tilsier at det kan bli fisket mellom 39.000 til 41.000 tonn sei nord for 62. I 1995 kan dette medføre at avsetningen på 35.000 tonn kan bli overfisket med mellom 4.000 og 6.000 tonn .

Å begrense det konvensjonelle seifisket med maksimalkvoter synes å være lite hensiktsmessig da en generell maksimalkvote vil gi liten regulerings effekt . I årene fra 1992 til 1994 var det for eksempel bare 13 fartøy som hadde fisket over 200 tonn i 1992, 16 i 1993 og 10 fartøy i 1994. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå noen egen maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

På grunn av utviklingen i fisket og faren for et overfiske av avsetningen på 35.000 tonn, og for eventuelt å kunne stoppe fisket med konvensjonelle redskaper når gruppekvoten er beregnet oppfisket, foreslår Fiskeridirektøren

å endre avsetningen på 35.000 tonn til en gruppekvote,

For det videre fiske i 1995 kan en forutsette at både trål og konvensjonelle redskaper vil klare å fiske sin gruppekvote/avsetning, mens det som vanlig er usikkert i hvilken grad notflåten vil utnytte sin gruppekvote. Fiskeridirektøren vil derfor følge utviklingen i fisket og vil foreslå endringer i reguleringsopplegget og en eventuell refordeling fra not både til trål og konvensjonelle redskaper, hvis dette skulle bli nødvendig for å sikre at hele kvoten skal bli fisket.

V. J. Olsen spurte om det var kommentarer til saksdokumentene når det gjaldt seifisket sør for 62°N.

Maråk spurte hvilke resultater som var fremkommet, etter at arbeidsgruppen i ICES hadde vurdert spørsmålene om 6 bestander i Atlanterhavet og utvekslingene mellom disse.

Jacobsen svarte at det ikke var fremkommet mye nytt. Det forelå bare beskjedne merkeforsøk. Han sa at seien vandret begge veier mellom Norge og Island og at omfanget var vanskelig og tallfeste. Arbeidsgruppen hadde heller ikke gjort forsøk på dette. Han sa også at mellom Nordsjøen og området vest for Skottland var det ikke grunnlag for å innta det standpunkt at det forelå 2 bestander. Han hadde ikke formening om at dette ville få forvaltningsmessig betydning på lengre sikt. Når det gjaldt utvandring av sei til Island foregikk dette i noen grad ved at moden sei vandret etter sild. Han sa videre at det ikke var noe poeng for gytebestanden å øke beskatningen i Norges økonomiske sone. Han mente at man burde utnytte de gode årgangene 1988/89, og også den rimelig bra årgangen i 1990, til å bedre gytebestanden.

Hatlevik sa at fisket etter sei i Nordsjøen ikke måtte utøves på en slik måte at fisket var stoppet, når nordsjøtrålerne fikk behov for bifangst.

Benjaminson viste til saksdokumentene og utviklingen i seinotfisket sør for 62°N i 1995. Han mente at oppfisket kvantum på 1.000 tonn var satt for lavt.

Overvik svarte at den siste uken ikke var kommet med og at tallet representerte et overslag. Det var betydelige variasjoner i ukefangstene. Han sa også at på grunn av problemer med rutinene kunne det ligge sedler igjen på Vest Norges Fiskesalgslag i Måløy.

Domstein hevdet at det pr. dato stod 1.500 tonn sei i lås, og at tallet derfor

måtte være større.

V. J. Olsen foretok oppsummering og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i forslaget om å overlate til Fiskeridirektøren å foreslå endringer for å sikre at kvoten ble tatt.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og spurte om det var kommentarer til seifisket nord for 62°N.

Han viste til forslaget i saksdokumentene om å foreta tildeling av halvparten av bufferkvoten til trålerne. Han sa at både Norges Fiskarlag og Fiskebåtredernes Forbund hadde gitt skriftlig tilslutning til dette forslaget.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for dette forslaget.

V. J. Olsen presiserte deretter at Fiskeridirektørens forslag ikke innebar en økning av maksimalkvoten.

Strand sa at i fjor hadde man gått via økning til et fritt fiske. Han sa at fordi flere av trålerne allerede var iferd med å nå den fastsatte maksimalkvoten, burde denne økes.

Han foreslo at maksimalkvoten ble satt til 1.800 tonn for begge grupper.

Maråk viste til at seifiske var det eneste fiske som skilte trålerne. Han mente derfor at det av hensyn til havfiskeflåten burde settes en romslig maksimalkvote.

Gullestad sa at Fiskeridirektoratet ikke hadde sterke oppfatninger omkring spørsmålet, fordi det innebar en intern fordeling. Han presiserte imidlertid at selv uten økning av maksimalkvoten, ville den vedtatt fordelte bufferkvoten være fisket opp og fiske stoppet i løpet av august måned.

Maråk sa at trålerflåten var forberedt på dette.

Bergvoll så ikke hensikten med å dele ut bufferkvoten hvis ikke samtidig maksimalkvoten økte. Han sa videre at alle var innstilt på konkurranse i form av maksimalkvoteregulert seifiske.

Strand hevdet at notgruppen ikke ville være i stand til å fiske sin kvote. Han viste til at de ikke hadde startet fisket ennå og umulig ville klare et så stort

kvantum på så kort tid. Han mente også at de effektive seinotbåtene ville velge makrell i sommer fremfor sei, på grunn av en bedre pris.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om å øke maksimalkvoten til 1.800 tonn.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og refererte forslaget om å gjøre avsetningen for konvensjonelle redskap om til en gruppekvote.

Johansen viste til at Norges Fiskarlag hadde behandlet denne saken så sent som dagen før og ikke hadde funnet å kunne akseptere dette forslaget.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og Fiskeridirektørens standpunkt om en mulig viderefordeling av bufferkvoten for å dekke konvensjonelle redskap.

Wold sa at hvis man også til neste år var i den situasjonen at både trålerne og konvensjonelle redskaper utnyttet sin kvote ville omfordelingen bli permanent. Han avviste derfor Fiskeridirektørens standpunkt.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde til hensikt å stå hardt på sitt forslag.

Gullestad sa at hvis det viste seg at not ikke lykkes i å fiske sin kvote, ville det bli foreslått at det ble overført fra denne gruppen et kvantum for å dekke det konvensjonelle fisket senere i høst. Han sa at det så ut som det kunne ligge an til et overfiske i størrelse 5.000 tonn.

V. J. Olsen trakk deretter Fiskeridirektørens forslag.

Maråk sa at en ikke måtte ha et relegiøst forhold til kvoten. Han hevdet at TAC hadde vært foreslått 5.000 tonn høyere for 1995.

V. J. Olsen sa at han var opptatt av å signalisere at overfiske ikke var akseptabelt. Han kunne derfor ikke være med på et opplegg som førte til betydelig overfiske.

**SEIFISKET NORD FOR 62 GR. NORD, ICES-OMRÅDE I OG II.
NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.**

ÅR	NOT	GARN	TRÅL*	ANNET	SUM
1972	23,5	..	143,0
1973	18,3	..	148,0
1974	17,7	..	153,0
1975	16,8	..	123,0
1976	16,4	..	132,0
1977	75,2	19,3	26,4	12,7	133,6
1978	62,9	21,1	24,3	13,9	122,2
1979	74,7	21,6	29,2	15,8	141,3
1980	61,3	21,1	31,1	15,4	128,9
1981	64,3	24,0	63,0	14,8	166,1
1982	76,4	16,7	51,0	15,6	159,7
1983	54,1	19,6	60,8	15,1	149,6
1984	36,4	23,7	79,6	13,1	152,8
1985	31,1	14,6	46,7	11,5	103,9
1986	7,9	12,3	31,9	8,2	60,3
1987	34,9	19,0	21,3	10,8	86,0
1988	43,5	15,3	39,4	10,0	108,2
1989	48,6	16,8	41,2	12,4	119,0
1990	24,6	19,3	40,4	7,9	92,2
1991	38,9	18,9	37,1	8,4	103,3
1992*)	27,1	21,2	56,4	12,4	117,0
1993*)	33,1	21,2	69,3	15,7	139,3
1994*)	29,3	20,5	73,2	13,0	136,0

*) Foreløpige tall.

Kilde: Sluttседdelstatistikk. For 1972 - 1976: kilde: Trålstatistikk.

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

12. JUN 95

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKS NR.

2200/95

J.O. 8

FOR NR.

1

M. W. G.

12.06.95
Jnr. 0783/95
VH/KMR
Ark.

TELEFAX . *MWP*

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62⁰N

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 12.06.95, og det ble fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at det i følge opplysninger fra Fiskeridirektoratet pr. 1. juni gjensto ca. 4.500 tonn av torsketrålernes kvote på 42.000 tonn nord for 62⁰N. Av industri-/nordsjøtrålernes kvote på 10.400 tonn gjenstår omlag 1.400 tonn.

På bakgrunn av forannevnte utvikling i seifisket går Norges Fiskarlag inn for at trålerne allerede nå tildeles 10.000 tonn av bufferkvoten på 20.000 tonn. Norges Fiskarlag foreslår at kvantumet på 10.000 tonn fordeles etter tradisjonelt mønster mellom de to trålgruppene, dvs. at 8.000 tonn tildeles torsketrålgruppen, mens 2.000 tonn tildeles industri-/nordsjøtrålgruppen. Norges Fiskarlag ber om at maksimalkvotene også økes tilsvarende.

Norges Fiskarlag viser til at avsetningen på 35.000 tonn til konvensjonelle redskaper er en stipulert avsetning. Norges Fiskarlag kan ikke akseptere at denne avsetningen omgjøres til en gruppekvote, som kan innebære en stopp i fisket for denne gruppen i siste halvår av 1995."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Þarsvík
Vigdís Þarsvík

Jan Skjærø
Jan Skjærø

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1995.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. GJENNOMFØRING AV FISKET I 1994.

1.1. INNLEDNING

I 1994 hadde Norge en disponibel totalkvote på 248.435 tonn. Totalkvoten var fordelt med 146.840 tonn i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i internasjonalt farvann, 19.840 tonn i Færøy-sonen, 62.755 tonn i Nordsjøen og 19.000 tonn i EU-sonen vest av 4° V.

Fleksibiliteten fra 1993 ble opprettholdt slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 19.000 tonn i EU-sonen vest av 4° V også fiskes i Nordsjøen. Kvoten i Færøy-sonen kunne også fiskes i NØS nord for 62° N.

Den norske totalkvoten på 248.435 tonn ble fordelt med 19.000 tonn til kystgruppen, 5.500 tonn til trål og 223.935 tonn til ringnotfartøy over 70 fot.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. 95% av landingene gikk til konsum mot 92% i 1993.

1.2. KYST

Fartøy i kystgruppen ble regulert med en maksimalkvote som ble utregnet på en basiskvote på 1.860 hl. Med en faktor på totalt 5,75 gav dette en maksimalkvote på 10.695 hl (963 tonn) i 1994.

For å delta i kystfisket med not måtte hovedsmannen stå i fiskarmanntallet og fartøyet stå i merkeregisteret.

Kystgruppen fisket totalt 23.500 tonn i 1994.

1.3. TRÅL

Trålernes gruppekvote på 5.500 tonn i 1994 måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Trålfisket ble åpnet 1. oktober 1994.

Totalt var det påmeldt 46 fartøy for deltagelse i trålfisket mot 45 fartøy i 1993.

På bakgrunn av påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 200 tonn med en turkvote på 75 tonn. Hensikten var å fastsette maksimalkvoten slik at det ble ro i fisket og mulighet for at det enkelte fartøy kunne søke individuelle tilpasninger for å oppfylle konsumkravet og derved få et best mulig økonomisk utbytte.

På bakgrunn av tilsynelatende lav deltakelse i forhold til påmeldte fartøy - noe som senere bl. annet viste seg å skyldes sen utseiling på enkelte fartøy - ble maksimalkvoten økt til 300 tonn den 20. november. Turkvoten ble økt til 100 tonn. Den 2. desember var kvoten oppfisket, og fisket ble stoppet.

Trålerne fisket totalt 6.239 tonn makrell. Av dette ble 5.417 tonn levert til konsum og 822 tonn til oppmaling.

1.4. RINGNOT

Av gruppekvoten på 223.935 tonn til ringnotfartøy over 70 fot ble det avsatt 106.540 tonn til et fartøykvoteregulert fiske nord for 62° N og 117.395 tonn ble avsatt til et fartøykvoteregulert fiske sør for 62° N.

Deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1991-1993.

Ringnotgruppens makrellfiske ble åpnet ved årsskiftet. I forbindelse med behandlingen av makrellreguleringer for 2. halvår 1994 fastsatte Fiskeridepartementet ut fra markedsmessige hensyn en midlertidig stopp i fisket for ringnotgruppen fra 29. juni og frem til 22. august 1994.

Dette var i samsvar med Reguleringsrådets tilråding.

Ringnotfartøy over 70 fot som skulle delta i ringnotfisket nord for 62° N, måtte ha startet fisket innen 31. august. Siste startdato i ringnotfisket sør for 62° N ble satt til 1. oktober.

Totalt fisket ringnotgruppen 230.000 tonn.

1.5. OVERFISKET I 1994

I følge sluttseddelstatistikken ble det totalt fisket 259.800 tonn makrell i 1994; det vil altså si et overfiske på 11.365 tonn eller 4,6 % av totalkvoten på 248.435 tonn. Fiskeridirektøren beklager at den norske totalkvoten ble såvidt mye overfisket. I 1995 vil reguleringen derfor i utgangspunktet måtte fastsettes strammere for å unngå å komme i samme situasjon. Hensynet til en ansvarlig regulering biologisk sett og forholdet til våre avtalepartnere nødvendiggjør en stram regulering i utgangspunktet, selv om dette har negative sider, både med tanke på merarbeid og fordeling mellom aktørene.

Årsaken til overfisket ligger i følgende forhold:

- Det var avsatt 19.000 tonn til kystfartøygruppen, mens det ble fisket 23.500 tonn. Avsetningen "sprakk" altså med 4.500 tonn. Den stipulerte avsetningen til kystgruppen i årene før 1994 har vist seg å være tilstrekkelig, men for å unngå en situasjon som i 1994, vil Fiskeridirektøren foreslå en gruppekvote istedenfor en avsetning i 1995.
- Ringnotfartøyene fisket 230.000 tonn, dvs. 6.065 tonn over gruppekvoten på 223.935 tonn. Deltagelsen i fisket ble større enn antatt på forhånd. Dette gjaldt både for konsesjonspliktige fartøy og de såkalte SUK-fartøy. Dessuten ble fartøykvotene overfisket med så store "slanter" at dette gjorde utslag på totalkvantumet. Skjæringsdato i ringnotfisket var 1. desember, og en valgte å vente med stopp i fisket til etter denne dato.
- Gruppekvoten til industritrålerne på 5.500 tonn ble overfisket med 739 tonn. Hovedårsaken til dette er at det kan være vanskelig å beregne stopptidspunktet når flere fartøy er i fisket. Stopp i fisket ble iverksatt 2. desember for både trålere og ringnotfartøy.

1.6. G-6 ORDNINGEN

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av fisket etter makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1994.

Avregningsfaktoren ved sesongstart den 22. august ble fastsatt til 2,22 tilsvarende en maksimal prosent på 45. Denne avregningsfaktoren ble den 30. september 1994 endret til 2.0, noe som tilsvarte at maksimalt 50% av fartøykvoten kunne leveres som makrell på 600 gram og større.

1.7. HESTMAKRELL

Det er tillatt med inntil 10 % innblanding i vekt av makrell om bord eller ved levering i hestmakrellfisket.

I 1994-sesongen deltok 81 fartøy i hestmakrellfisket. Det ble ilandført 343 leveranser, herav 240 til mel- og oljeanvendelse. I sluttseddelstatistikken ble det registrert 94.648 tonn hestmakrell, hvorav 71.770 tonn gikk til mel eller olje.

Det ble imidlertid for enkelte av leveransene til mel- og oljeindustrien avdekket innblanding av makrell utover de maksimalt 10% som var tillatt etter reguleringsforskriften. Det ble i denne sammenhengen avdekket tilfeller hvor makrell ble ført som hestmakrell på sluttseddelen.

Det ble gjort en del såkalte "visuelle" kontroller, dvs. inspektøren prøvde å gjøre seg en oppfatning av andel makrell uten at det ble tatt ut vektprøver. På grunnlag av resultatet fra de visuelle kontrollene foretok Kontrollverket 8 kontroller i 1994 av hestmakrell til oppmaling med prøvetaking og estimat over kvantum makrell i hestmakrellfisket.

De 8 prøvene av fabrikkråstoff utgjorde et samlet kvantum på 49.944 hl eller 4.495 tonn. Av dette ble 13.392 hektoliter eller 1.205 tonn estimert til å være makrell.

Kontrollverkets prøvemateriale kan ikke sies å være omfattende nok. Dessuten ble prøvetakingen foretatt i et kort tidsrom, og de var målrettet mot fangster med antatt stor innblanding av makrell. Den geografiske spredningen på prøvematerialet var derimot ganske god.

En er kjent med at Norges Sildesalgslag har fått utarbeidet et omfattende prøvemateriale av hestmakrellfisket, som viser makrell som innblanding i hestmakrellfisket. Over halvparten av leveransene til mel og olje ble kontrollert. De kontrollerte fangstene inneholdt 2.505 tonn makrell. Omregnet til totalt uttak makrell som innblanding i hestmakrellfisket vil dette kvantumet ligge i størrelsesorden knapt 4.000 tonn.

Hovedregelen i norsk fiskeriregulering er at kvoteregulert fangst skal belastes fartøyets kvote. Dersom fartøyet ikke har gjenstående kvote, skal fangsten inndras. I angjeldende situasjon skulle det bety at all makrell i hestmakrellfangstene, også makrell innenfor den 10% innblanding som reguleringsforskriften tillot, skulle føres på fartøyets kvote. Bifangstregelen på 10% makrell i hestmakrellfisket skulle således bare komme til anvendelse når fartøykvotene av makrell var oppfisket. På grunn av tidspunktet for fjorårets hestmakrellfiske og foretatte kontroller, endret Fiskeridirektoratet den 26. oktober 1994 reguleringsforskriften slik at fartøy med gjenstående fartøykvote av makrell kunne lande inntil 10% bifangst av makrell i vekt av hele fangsten uten å belaste fartøykvoten. Innblanding fra 10% og over skulle belastes fartøykvoten, eventuelt inndras for fartøy som ikke hadde gjenstående fartøykvote. Det ble i brev av 28. oktober 1994 redegjort for hvilke inndragingspraksis som skulle legges til grunn, men samtidig presisert at dette var en regel som foreløpig bare skulle gjelde for 1994 sesongen.

2. REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1995.

2.1. FISKET HITTIL I 1995.

Fisket etter makrell ble åpnet ved årsskiftet for kystgruppen og for ringnotfartøy over 70 fot. Trålfisket har ikke vært åpnet. Totalt er det pr. 21. mai 1995 fisket 1.260 tonn, hvorav kystgruppen har fisket 100 tonn. Tilsvarende tall for 1994 var henholdsvis 4.180 tonn og 30 tonn.

Sør-Norges Trålerlag går inn for åpning 15.oktober for trålerne, se punkt 2.2. nedenfor. En tidlig åpning synes således uaktuelt. For kystgruppen, vil det ikke være aktuelt å innføre en midlertidig stopp. Med hensyn til spørsmålet om en midlertidig lukning og senere åpningsdato for ringnotfartøyene over 70 fot viser en til diskusjon under punkt 2.5.

2.2. BESTANDSSITUASJONEN

Nordsjø-bestanden er fortsatt i dårlig forfatning og blir betraktet som utenfor sikre biologiske grenser. Tiltrådingen fra ACFM går ut på at bestanden trenger maksimal beskyttelse.

ACFM uttalte i fjor høst at gytebestanden av vestlig makrell er så vidt over 2 millioner tonn, og bestanden betraktes som nær eller akkurat på det såkalte sikre biologiske nivå. Videre er fiskedødlighete nå på et historisk toppnivå. For å hindre at gytebestanden synker til under sikkert biologisk nivå, anbefaler ACFM at fiskedødligheten reduseres med 20 %.

2.3. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 1995

Totalt har Norge 199.706 tonn makrell til disposisjon for norske fiskere i 1995, hvorav 74.676 tonn må fiskes nord for 62° N.

EU og Norge har avtalt et uttak på 608.080 tonn. I tillegg genereres et kvantum fra Færøy-sonen.

EU-avtalen for 1995 fastsetter en bruttokvote på 391.540 tonn til EU i de vestlige ICES områdene Vb (EU-sonen), VI, VII, VIII (a, b, d, e), XII og XIV. Til fratrekk kommer overføring til Norge på 15.150 tonn og en overføring til Færøyane på 5.890 tonn.

Etter kvoteavtalen mellom EU og Norge kan hele den norske kvoten på 15.150 tonn vest av de britiske øyene fiskes i Nordsjøen i ICES Iva.

Norge har en kvote på 140.220 tonn makrell nord for 62° N. Til fradrag kommer en overføring på 15.150 tonn til EU og en kvote på 6.144 tonn til Færøyane. Dette gir Norge 118.926 tonn makrell til disposisjon i NØS nord for 62° N. Sammen med kvoten på 15.750 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge 134.676 tonn nord for 62° N.

I EU-avtalen for 1995 er fleksibilitet fra tidligere år videreført slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for 62° N i ICES Iva i Nordsjøen. Norge står da tilbake med 74.676 tonn som må fiskes nord for 62° N.

EU-avtalen fastsetter en TAC på 76.320 tonn for Nordsjøen/-Skagerrak-området. Av dette er norsk bruttokvote 50.880 tonn. Etter overføringen til tredjeland er det disponible kvantum for Norge 49.880 tonn. Norge har ikke adgang til å fiske sør for 57°30' N, dvs. i ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak, ICES IIIa, er ifølge EU-avtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget vil kvoten på 3.000 tonn bli tildelt kystflåten.

2.4. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER.

2.4.1. Kystfartøygruppen.

2.4.1.1. Avsetning eller gruppekvote

Kystgruppen har tradisjonelt vært regulert ved at det avsettes et kvantum til kystfartøygruppen. Dersom avsetningen ikke har vært benyttet fullt ut, har andre fartøygrupper fått fiske det gjenstående kvantumet. Derimot har ikke kystfartøygruppen sitt fiske blitt stoppet dersom avsatt kvantum har vært for knapt.

Tabell 1 nedenfor viser avsetning og fangstmengde til kystfartøygruppen de siste årene.

Tabell 1. Kystgruppen 1990-1994. Kvantum i tonn.

År	1990	1991	1992	1993	1994
Kystavsetning	18.000	20.000	20.000	19.000	19.000
Fangst	17.500	17.700	19.000	17.800	23.500

Norges Fiskarlag har under Landstyresak 28/95 behandlet regulering av fisket etter makrell 2. halvår i 1995.

Det er vist til punkt 5 i Landsmøtesak 11/94, og anbefalt at kystgruppen får en avsetning på 20.000 tonn, 2% av totalkvoten avsettes til trålerne og resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen.

Norges Fiskarlag går videre inn for at fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harp og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote, men at fisket i denne gruppen ikke stoppes.

Som det fremgår av de to foregående avsnittene omtales i Landstyrevedtaket både ".....avsettes til kystgruppen....." og "inngår som del av kystgruppens kvote....". Fiskeridirektøren forstår dette slik at kystgruppen gis en gruppekvote på 20.000 tonn, som skal være et øvre tak for kystgruppens fiske. Imidlertid skal fisket reguleres slik at noen fartøygrupper innad i kystgruppen ikke må stoppe fisket.

På bakgrunn av erfaringene fra 1994 er også Fiskeridirektøren av den oppfatning at kystgruppen må underlegges en mer omfattende regulering, herunder omgjøring fra avsetning til gruppekvote for kystgruppen og eventuell stopp i fisket for de mest fangsteffektive fartøyene. Fiskeridirektøren vil derimot på dette tidspunkt ikke foreslå en adgangsbegrensning i kystgruppen; en viser blant annet i denne sammenhengen til at dette spørsmålet er under utredning i Norges Fiskarlag, se vedlagte uttalelse av 8.mai 1995 fra Landsstyret i Norges Fiskarlag om makrellreguleringene i 2.halvår 1995.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote på 20.000 tonn.

2.4.1.2. Regulering av kystgruppen, herunder stoppgrunnlag

Norges Fiskarlags Landsstyrevedtak innebærer at kystfisket, med unntak av fisket med dorg, harp og garn, samt fiske med tradisjonelle kystnotfartøy, må stoppes når gruppekvoten på 20.000 tonn er tatt. Hva som menes med "tradisjonelle kystnotfartøy" i Norges Fiskarlags Landsstyrevedtak er ikke nærmere definert.

Det må finnes frem til klare kriterier for hvilke fartøy i kystgruppen som skal kunne fiske uten å bli stoppet, og hvilke fartøy som skal kunne stoppes.

I senere år har notfartøy like under 70 fot i lengde ekspandert sitt fiske sterkt, se Vedlegg 1-3.

Økningen i antall fartøy kan skyldes en tilpasning til regelverket, da det ikke er adgangsbegrensning for fartøy under 70 fot i notfiske etter makrell. Økningen i kvantum har også å gjøre med større fangsteffektivitet pr. fartøy.

Samtidig som notfartøy, og i særlig grad de største notfartøyene, har økt sitt fangstkvanrum, har registrert kvantum for fartøy som fisker med dorg, harp og garn holdt seg i størrelsesorden 2.000 -3.000 tonn.

Som nevnt ovenfor er det problematisk å definere hva som er "tradisjonelle kystnotfartøy". Fiskeridirektøren går ut fra at med "tradisjonelle kystnotfartøy" menes fartøy som har drevet notfiske før de største notfartøyene begynte å trappe opp sitt fiske, og som er betydelig mindre enn 70 fot. For å skille ut disse fartøyene vil det være antageligvis være mest praktisk og hensiktsmessig å fastsette en lengdegrense i tillegg til redskapsbegrensningen not. Statistikken viser at en lengdegrense kunne settes relativt høyt og likevel treffe de fartøyene en ønsker å begrense. Fiskeridirektøren ser imidlertid endel problemer med å være for liberal med lengdegrensen:

- Det finnes kystnotfartøy med stor fangstkapasitet som er betydelig mindre enn dagens 70 fots grense (21,35 største lengde), se Vedlegg 1.
- Det vil lett kunne oppstå et grenseproblem dersom et fartøy på 18-20 meter største lengde fikk fiske fritt, og en situasjon der et fartøy på 21 meter ble stoppet pga. kvotetaket.

Det må forventes at fangstkapasiteten også i fremtiden vil øke i hele flåteleddet uavhengig av fartøyenes lengde. Om få år vil en derfor kunne se en sterk ekspansjon i fangstutviklingen til fartøy like under den lengdegrensen som eventuelt blir fastsatt mellom "tradisjonelle kystnotfartøy" og andre notfartøy, dersom lengdegrensen settes høyt.

På bakgrunn av fangststatistikken, samt de ovennevnte momenter, foreslår Fiskeridirektøren at det innføres et skille mellom notfartøy over og under 13 meter største lengde. For å hindre at gruppekvoten overfiskes, foreslås at notfartøy mellom 13 og 21,35 lengste lengde vil kunne stoppes, mens notfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn ikke vil bli stoppet.

Slik Fiskeridirektøren ser det, vil en deling av kystgruppen som nevnt ovenfor også kunne virke begrensende på økning i deltakelse og innsats i kystnotfiske.

En reguleringsmodell ville være avsetning til de minste notfartøyene samt fisket med garn, dorg eller harp, og en del-gruppekvote innenfor kystgruppens kvote på 20.000 tonn. Etter Fiskeridirektøren sin vurdering vil imidlertid følgende modell være både enklest og mest hensiktsmessig for avviklingen av fisket:

-Det avsettes ikke et separat kvantum for notfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn. På bakgrunn av fangstutviklingen samlet i kystgruppen blir notfartøy fra og med 13 meter til og med 21,35 meter lengste lengde stoppet når gruppekvoten på 20.000 tonn beregnes å ville bli oppfisket i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy fra og 13 meter til og med 21,35 meter lengste lengde i kystgruppens fiske etter makrell, stoppes når gruppekvoten på 20.000 tonn beregnes å ville bli oppfisket i løpet av året. Notfartøy under 13 meter lengste lengde og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn kan fortsette fiske selv om gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til kystgruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

De siste årene har det vært en forbindelse mellom maksimalkvoten til fartøy i kystgruppen og de minste SUK-fartøyene ved at maksimalkvoten til kystfartøygruppen har blitt utregnet ved å multiplisere en stipulert basiskvote på 1.860 hektoliter med den kvotefaktor som er blitt fastsatt for ringnotfartøy over 70 fot. Videre har det vært en forbindelse mellom maksimalkvoten til kystfartøy og fartøykvotene til ringnotfartøy over 70 fot ved at en eventuell faktorøkning for ringnotgruppen automatisk ville medføre en økning i maksimalkvoten for kystfartøyene.

Etter det foreliggende reguleringsforslaget skal kystfartøygruppen bli tildelt en gruppekvote i motsetning til tidligere da et kvantum ble avsatt til denne fartøygruppen. Blant annet av den grunn synes det ikke nødvendig med en

så sterk kobling til ringnotgruppen at en eventuell faktorøkning for ringnot automatisk skal medføre økning i maksimalkvoten for kystfartøygruppen. Med egen gruppekvote bør etter Fiskeridirektørens oppfatning en eventuell økning i maksimalkvoten for kystgruppen i 1995 vurderes på bakgrunn av fangstutviklingen i kystfartøygruppen i forhold til gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl. En eventuell økning av maksimalkvoten for kystfartøygruppen vil bli vurdert på grunnlag av fangstutviklingen i kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i kystnotfisket skal hovedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

2.4.2. Trålerne

Fiskeridirektøren har registrert at det i 1994 ble levert et relativt stort kvantum makrell til konsum. Dette skyldes bl. annet at trålerne begynte sitt fiske i en periode hvor ringnotgruppen var i ferd med å avslutte sitt fiske.

I fjor hadde trålerne en gruppekvote på 5.500 tonn eller 2,21 % av totalkvoten. Samme andel av totalkvoten i 1995 skulle gi industritrålerne en gruppekvote på 4.400 tonn avrundet til nærmeste hundre-tonn. Norges Fiskerilag foreslår at trålfisket blir regulert med en gruppekvote på 2% av totalkvoten.

Sør-Norges Trålerlag har i brev av 20. april d.å. til Fiskeridirektoratet foreslått 15. oktober som åpningsdato for trålernes direktefiske etter makrell. Fiskeridirektøren slutter seg til dette forslaget.

Fiskeridirektøren foreslår at trålernes gruppekvote settes til 4.400 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med maksimalkvoter og at denne primært fastsettes i overensstemmelse med antall påmeldte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne blir regulert med en egen turkvote som fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag. Størrelsen på turkvoten fastsettes under hensyntagen til konsummålsettingen.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket åpnes 15. oktober.

Påmeldingsfristen settes til 1. oktober 1995.

2.4.3. Regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

Med utgangspunkt i kvoteforslagene ovenfor vil ringnotflåten ha 175.306 tonn som samlet gruppekvote. Av dette må 74.676 fiskes i området nord for 62° nord.

2.4.3.1. Deltagelseskriterier

På møtet i Reguleringsrådet 12. og 13. desember 1994 ble det vedtatt at følgende fartøygrupper kunne delta i ringnotfisket i 1. halvår 1995.

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for N 62° i minst ett av årene 1992-1994.
3. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som fikk deltagelsesadgang etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, selv om fartøyet ikke deltok hverken i noen av årene 1992, 1993 eller 1994.

Fiskeridirektøren foreslår at ovennevnte deltagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i 2. halvår 1995.

Det legges til grunn av Fiskeridirektøren at manglende deltakelse i 1993, 1994 og 1995 kan føre til inndragning av denne spesielle deltakelsesadgangen. Pr 1. juni 1995 er det 20 fartøy over 70 fot og uten ringnotkonesjon som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell med not.

2.4.3.2. Reguleringsmodell

Kvoteartalen med EU innebærer som nevnt at det er et bundet kvantum nord for 62° N . Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en del-gruppekvote med tilhørende fartøykvoter nord for 62° N og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. For å sikre at minimumskvantumet nord for 62° N blir oppfisket, er det Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøykvotene nord for 62° N og tilsvarende underfordele sør for 62° N, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 74.676 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 74.676 tonn inntil maksimalt 134.676 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøykvotene sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES Iva i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppekvote på 100.630 tonn. Før fordeling på fartøykvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

2.5. ÅPNINGSTIDSPUNKT

Makrellfisket har vært åpent siden årsskiftet for ringnotfartøy over 70 fot og for kystflåten. Som nevnt fastsatte Fiskeridepartementet i 1994 midlertidig stopp i fisket etter makrell fra 29. juni til 22. august for ringnotfartøy over 70 fot. Fiskestoppen var begrunnet med markedshensyn.

Norges Fiskarlag behandlet denne saken i Landsstyret den 5. mai 1995, og har uttalt at Landsstyret ".....vil med bakgrunn i erfaringen med gjennomføring av utsatt fiskestart de to siste årene, samt markedsutsiktene for inneværende sesong gå mot en slik utsatt fiskestart i 1995."

Fiskeridirektøren har på dette tidspunkt ikke mottatt uttalelse fra landsidens organisasjoner om reguleringene i 2.halvår, organisasjon vil her først og fremst si Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening (FHL). På grunn av Landstyrevedtaket i Norges Fiskarlag kan det likevel fastslås at det i 1995, i motsetning til 1994-sesongen, ikke vil være en samlet næring bak standpunkt om sen åpning.

Det må diskuteres rent prinsipielt om det er myndighetene, organisasjonene på sjø- og landside i frivillig samarbeid eller en ren markedstilpasning som skal bestemme når fisket skal foregå.

Markedsmessige forhold i fiskeriene blir vanligvis overlatt til markedet og ikke omfattet av en offentlig regulering med mindre der er eksterne forhold som de individuelle aktørene i markedet ikke vil ta hensyn til i sin tilpasning. Med eksterne forhold menes biologiske hensyn, internasjonale forpliktelser og næringsorganisasjonenes interesser, fortrinnsvis en samlet næring.

Et biologisk argument for sen åpning av et fiskeri er at fisken skal få gjennomgå en betydelig individuell vekst før fangsten tar til. Dette vil medføre at færre individ blir tatt ut av bestanden. Makrell vokser mye om sommeren; i tillegg er den store makrellen mest fangstbar tidlig på høsten. Disse forholdene er altså argument for sen åpning, dvs. midlertidig stopp i fisket.

I følge kvoteavtalene for 1995 med EU og Færøyene er 74.676 tonn makrell bundet opp til området nord for 62° N. Fangstbarheten av makrell i dette området vil erfaringsmessig avta utover høsten. Det er viktig at en eventuell startdato ikke settes slik at flåtens mulighet til å fiske opp det bundne kvantum nord for 62° N hindres. Dette er et forhold som taler for at midlertidig stopp ikke iverksettes. Skulle denne internasjonale forpliktelsen tillegges stor vekt, kan det tvert imot argumenteres for at en siste startdato bør fastsettes relativt tidlig.

Som tidligere nevnt vil det i 1995, i motsetning til i 1994, ikke være en samstemmighet i næringen, sjø- og landsiden, om at midlertidig stopp bør iverksettes. Mangelen på enighet i næringen tilsier at fiskestart ikke bør utsettes.

Markedshensyn, og da spesielt det godt betalende Japan-markedet, har tidligere vært avgjørende for beslutningen om å utsette åpningen. Det er spesielt makrell over 600 gram som har vært godt betalt på Japan-markedet og har medført en høy gjennomsnittspris for dette markedet. Leveranser til et godt betalende marked øker selvsagt det økonomiske utbyttet. Det er grunn til å mene at Japan-markedet vil være sterkt også i 1995. På en annen side er det flere andre del-markeder som har kommet til i senere tid, noe som skulle tilsi mindre avhengighet av Japan-markedet.

Ved fritt fiske eller sterkt overregulerte maksimalkvoter, vil det lett oppstå et konkurransepress som hindrer at fisket foregår på et optimalt tidspunkt, økonomisk såvel som biologisk. Ringnotflåten er derimot regulert med tilnærmet garanterte fartøykvoter. Logisk sett skulle det derfor ikke være noe insentiv for ringnotfartøyene til å fiske til andre tider enn det som gir best økonomisk uttelling. Dersom pris i markedene varierer over sesongen, skulle dette reflekteres i når kjøpernes betalingsvillighet er størst.

Økonomisk verdiskapning kan ikke betraktes ut fra makrellfisket alene, men må sees i sammenheng med utnyttelsen av andre tilgjengelige ressurser. Dersom en ser bort fra priskonkurranse fra utlandet på direkte leveranser i utenlandske havner fra norske fartøy, virker det sannsynlig at den tilpasning som enkelt-aktørene i flåteleddet gjør ut fra egen markedsvurdering, også vil medføre størst økonomisk utbytte totalt sett. Økonomisk maksimering i flåteleddet, og også økonomisk maksimering samfunnsmessig, behøver nok ikke i alle tilfeller bety maksimalt økonomisk utbytte for konsummottakene for makrell.

Med tanke på en eventuell midlertidig stopp er det et viktig hensyn at flåten må ha alternative driftsmuligheter. Store ringnotfartøy vil være engasjert i loddefisket ved Island og Jan Mayen. Sildefisket i Nordsjøen kan også være et alternativ. Kystflåten, dvs. fartøy under 70 fot eller 21,35 meter, har færre driftsalternativ, og bør etter Fiskeridirektøren sin oppfatning også av den grunn være unntatt fra en eventuell sen åpning. Dersom en midlertidig stopp skulle bli iverksatt, bør bestemmelsen etter Fiskeridirektøren sitt syn ikke gjøres gjeldende for kystflåten. Samme argumentasjon, om enn i noe svakere grad, gjelder fartøy mellom 70 - 90 fot som deltar i ringnotgruppens fiske etter makrell uten å ha ringnotkonsesjon (SUK-fartøy). Selv om mange SUK-fartøy har andre driftsalternativ enn makrellfisket, kan de for eksempel ikke delta i loddefisket ved Jan Mayen.

Det har også vært hevdet at sen fiskestart medfører at rikelig med vestlig makrell er kommet inn i Norskehavet/Nordsjøen, og følgelig ville dette spare uttak fra Nordsjø-komponenten av makrellbestanden. Til dette er å si at ringnotflåten, som det er aktuelt å utsette starten for, uansett vil starte fisket på vestlig makrell i Norskehavet/Nordsjøen, for deretter å følge makrellen sørover. Dermed medfører sen fiskestart liten gevinst for Nordsjø-komponenten.

Det er mye som tyder på at markedssituasjonen i 1995 er noe forskjellig fra de foregående år. Totalkvoten (TAC) er lavere i 1995 enn i 1994 og 1993; også marginalt lavere enn i 1992. I følge ubekreftede opplysninger har de andre landene som fisker på vestlig/nordlig makrell allerede fisket opp betydelige andeler av sine kvoter. Dette skulle da tilsi at det vil være etterspørsel etter makrell også tidlig i sesongen.

Mellom ytterpunktene fri tilpasning og utsatt fiskestart ligger frivillig samarbeid mellom salgslag som fiskernes representanter og FHL som landsidens organisasjon. Det må være mulig å inngå bindende avtaler mellom disse organisasjonene om at levering og mottak ikke skal starte før en bestemt dato.

På bakgrunn av diskusjonen ovenfor om hvilke forhold som taler for og mot midlertidig stopp, mener Fiskeridirektøren at det ikke eksisterer tilstrekkelig tungtveiende argumenter for en midlertidig stopp.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke iverksettes midlertidig fiskestopp.

3. TILTAK FOR Å MOTVIRKE INNBLANDING OG REGISTRERING AV MAKRELL SOM HESTMAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL I 1995.

Som nevnt under "Gjennomføringen av fisket i 1994" var innblanding av makrell i hestmakrellfangster og feilføring av makrell som hestmakrell et problem høsten 1994. Lovlig innblanding på 10 % makrell i hestmakrellfangster og leveranser er innført i erkjennelse av at makrell som innblanding kan være et problem, også for den aktsomme fisker.

Fiskeridirektøren ser flere mulige tiltak for å motvirke en tilsvarende situasjon i 1995.

Det har vært foreslått fra enkelte hold at det fastsettes et konsumpåbud for hestmakrellfangstene før 1. november. Særlig på ettersommeren og tidlig på høsten vil erfaringsmessig makrell og hestmakrell gå blandet. Det vil derfor være vanskelig å oppnå rene fangster i enkelte områder. Et konsumkrav på hestmakrell vil i en tid hvor etterspørselen etter hestmakrell til konsum er økende, være et godt incitament for å oppnå rene fangster, og derved begrense det uregistrerte uttaket av makrell. Et slikt krav vil også kunne øke verdiskapningen pr. kilo fisk. Et uheldig element er imidlertid at det vil kunne begrense uttaket på en ikke-regulert bestand. En risikerer også at den totale verdiskapningen i fisket vil kunne bli redusert, både for fiskerne og landsiden, herunder mel- og oljefabrikkene. På denne bakgrunn vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at det fastsettes konsumpåbud før 1. november.

Norges Fiskarlag har i Landsstyrevedtak 28/95 uttalt at fartøy som har gjenstående fartøykvote av makrell ikke må belastes uunngåelige bifangster inntil 10%. Selv om dette knyttes opp til "uunngåelige bifangster" forstår Fiskeridirektøren forslaget slik at de første 10 % ikke i noe tilfelle skal gå av fartøykvotene.

Som nevnt ovenfor, fravek Fiskeridirektøren i 1994 hovedregelen om at all kvotebelagt fisk skal belastes fartøyets kvote. Det ble imidlertid gjort oppmerksom på at Fiskeridirektøren anså dette som et unntak, og at en før årets sesong skulle vurdere dette spørsmålet på nytt.

Fiskeridirektøren oppfatning er at all makrell må avregnes mot en kvote.

Kvoter i denne sammenhengen kan være fartøykvotene eller ringnotfartøyenes gruppekvote.

Basert på fjorårets erfaringer mener Fiskeridirektøren at det vil være hensiktsmessig med en avsetning som i sin helhet må fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Dette vil sikre at innblanding av makrell avregnes mot en kvote. En annen fordel med "sildemodellen" etter mønster fra sild som bifangst i industritrålfisket, er at den kan praktiseres likt overfor alle fartøy uavhengig om de har fartøykvote igjen eller ikke.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil "sildemodellen" være den enkleste og mest praktikable tilnærmingen også for makrell som bifangst i hestmakrellfisket. Overført på hestmakrellfisket vil denne modellen baseres på følgende elementer:

1. Bifangstprosenten i 1995 settes til 10 % makrell i hestmakrellfangster i vekt av fangst om bord eller ved levering.
2. Dersom det enkelte fartøy har bifangst på over 10 %, inndras verdien av kvantum over 10 %.
3. Samlet bifangstkvantum i hestmakrellfisket avregnes mot bifangstavsetningen, og belastes følgelig ikke fartøykvotene i makrellfisket.
4. På grunnlag av totalkvantum hestmakrell og foretatte prøver med hensyn til makrell som bifangst i hestmakrellfisket beregnes totalt uttak av makrell i hestmakrellfisket.

Hestmakrellfisket fluktuerer ganske mye. Blant annet derfor er det vanskelig å fastsette en godt tilpasset avsetning for bifangster. Legger en fangstkvantumet de siste år til grunn, kan en prognose i størrelsesorden 100.000 tonn virke rimelig.

Dersom innblandingen viser seg å være mindre enn antatt, vil et eventuelt restkvantum bli lagt til ved en refordeling. Siden grunnlaget for å avsette et bifangstkvantum er nokså spinkelt, vil det være nødvendig å følge hestmakrellfisket nøye med tanke på refordeling til direkte makrellfiske.

Basert på kontrollene fra 1994-sesongen, tillatt innblanding på 10 % makrell, rimelig antagelse om at mange leveranser inneholder lite eller ingen makrell, deltagelsen i hestmakrellfisket og en fangstprognose på 100.000 tonn hestmakrell, foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes 3.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

4. REGULERINGSTILTAK FOR Å MOTVIRKE NEDDREPING OG DUMPING AV MAKRELL I 1995.

For å unngå dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1994 vært iverksatt særskilt kvoteberegning metode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1995.

Det pågår arbeid med å innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1995.

Fiskeridirektøren vil fastsette avregningsfaktor for kvoteberegning metoden etter G-6 ordningen for 1995-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Viggo Jan Olsen viste til at årets reguleringsforslag inneholdt endel endringer i forhold til tidligere år, og spurte om det var spørsmål eller kommentarer til forslaget.

Rolf Domstein viste til at gjennomsnittstørrelsen i 1994 var noe større enn tidligere, og at dette hadde skapt noen markedsmessige problemer. Det var nå lagre med stor makrell fra fjorårets fiske. Han spurte Havforskningsinstituttet om de forventer den samme størrelses sammensetningen i år, eventuelt om størrelsen kunne relateres til fangsttidspunktet.

Tore Jakobsen kunne ikke svare på dette, og viste til undersøkelser som skulle gjøres til høsten.

Peter Gullestad viste til et brev som nylig var kommet fra Iversen, Havforskningsinstituttet, hvor det opplyses at det forventes en sammensetning av fangstene på nivå som i fjor, dvs. 40% G-6, 40% G-4 og 20% under 400 gram.

Torbjørn Thorvik sa at det basert på erfaringer og samtaler med Havforskningsinstituttet må kunne legges til grunn at der er sesongsvingninger med en topp i september. Før og etter vil der være noe mindre makrell i gjennomsnitts størrelse. Dette hadde også noe med hvilke områder en fisket, da den største makrellen svømte lengst nord. Han viste forøvrig til brevet fra Iversen hvor det står at anslaget for 1995 er noe usikkert, og at en vet for lite om de siste årsklassene.

Ole Strand mente at siste året var litt annerledes enn det tradisjonelle mønsteret, da det også på Egersundbanken var mulig å få rene fangster med G-6 makrell.

Rolf Domstein var opptatt av om dette var tilfeldig, da sammensetningen har stor markedsmessig betydning.

Otto Benjaminsen antok at forslaget fra Fiskeridirektøren om å fastsette gruppekvote og metergrense for kystgruppen skyldtes det overfiske denne gruppen hadde i fjor. Han siterte fra Norges Fiskarlags landsstyrevedtak, hvor det heter: "... fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote, men fiske i denne gruppen stoppes ikke". De tradisjonelle kystnotfartøyene er ikke en homogen gruppe, og det vil derfor ikke være mulig å sette en meter grense for å identifisere disse fartøyene. Han mente derfor at Fiskeridirektørens forslag ikke "traff". Han ville derfor foreslå at en når kvoten var tatt, innførte et påbud om låssetting av fangstene. På denne måten ville de fartøyene en ønsket å stanse i gruppen stanse fiske, da det ikke ville være praktisk eller lønnsomt for disse å drive et låssettings fiske.

Rolf Domstein viste til at endel av kystnotfartøyene i de senere år har fått installert RSW-tanker. Vi må ikke komme i en situasjon der vi setter oss tilbake i tid kvalitetsmessig.

Otto Benjaminson viste til at dette påbudet ikke skulle innføres før taket på 20.000 tonn var nådd.

Knut Torgnes viste til at garn representerte ca. 400 tonn makrell, ca. 1100 tonn låssatt makrell og at dorg/harpe representerte et kvantum på ca. 220 tonn. Totalt i oktober/november leverte disse redskapsgruppene ca. 500 tonn.

Jan Ivar Maråk mente at en kunne stoppe på 19.500 tonn, og la resten gå til denne gruppen.

Otto Benjaminson svarte på spørsmål fra Peter Gullestad at det var lite trolig at de mest fangsteffektive kystnotfartøyene ville fiske for låssetting. Videre presiserte han at et låsettings påbud ikke måtte innføres før gruppeknoten på 20.000 tonn var tatt.

Karen Fjøsne sa at vi må sikre at kvoten ikke blir overfisket, og mente derfor at en gruppekvote ville være sikrere enn en avsetning.

Otto Benjaminson sa at det var det samme hva vi kaller barnet, bare de små fartøyene får fortsette.

Jan Ivar Maråk mente at vi ikke kunne lage en stor debatt på 500 tonn, men viktig at vi gir et signal om at gruppeknoten settes til 20.000 tonn for derved å stanse en videre ekspansjon i gruppen.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om en gruppekvote på 20.000 tonn til kystgruppen.

Otto Benjaminson viste til at hans forslag var bygget på en avsetning, og at det derfor måtte redigeres ytterligere før han kunne fremsette det dersom det ble flertall for en gruppekvote.

Peter Gullestad mente at det i realiteten ikke var stor uenighet i Fiskeridirektørens og Benjaminsons to forslag, og at Fiskeridirektøren ellers kunne gå inn for Benjaminsons forslag om påbudt låssetting.

Viggo Jan Olsen viste til at det var enighet om å tildele kystgruppen en gruppekvote på 20.000 tonn, og at Fiskeridirektøren trakk sine to forslag om at det innføres et skille mellom kystnotfartøy på over og under 13 meter,

hvor notfartøy under 13 meter samt fartøy som fisker med dorg, harpe eller garn skal kunne fortsette fiske etter at gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Etter en viss konsultasjon med Arne Wåge/Lisbeth W. Plassa sa Viggo Jan Olsen at Benjaminsons forslag hadde visse juridiske sider som måtte avklares, og at dette punktet måtte utsettes til etter lunch. I lunchen ble det arbeidet Fiskeridirektøren med et nytt forslag, som ble lagt frem av Arne Wåge.

Arne Wåge sa at forslaget fra Otto Benjaminson forutsatte at det var hjemmel til å fastsette et låssettingspåbud, noe som var usikkert. Han påpekte ellers at det ikke var noen uenighet når det gjelder målet, at en ikke skal legge noen hindringer i veien for at de "tradisjonelle kystnotfartøyene" skulle få fortsette sitt fiske etter at en eventuell gruppekvote var tatt. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det fastsettes en lengdegrense på 13 meter for hvilke notfartøy som skal stanses når gruppekvote er tatt, men at det gis en dispensasjonsadgang for fartøy over 13 meter som kan regnes for å være "tradisjonelle kystnotfartøy", og at disse heller ikke omfattes av en stopp når gruppekvoten er tatt. Dispensasjonskriteriene utarbeides i samråd med Norges Fiskarlag. At fartøyet har deltatt i et låssettingsfiske bør imidlertid være med som et sentralt kriteriet.

Otto Benjaminson mente at dette var noe tungvint, men dersom dette var eneste måte å nå målet ville Norges Fiskarlag støtte forslaget.

Viggo Jan Olsen konstaterte at reguleringsrådet sluttet seg til forslaget.
Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at gruppekvoten til kystgruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak, men at fiske kan foregå både sør og nord for 62° N.

Videre var det enighet om at maksimalkvoten i kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl, og at fangstutviklingen i kystfartøygruppen er avgjørende for om maksimalkvoten skal heves.

Det var videre enighet om at høvedsmannen må stå i fiskarmanntallet og fartøyet i merkeregisteret for å kunne delta i kystnotfiske.

Viggo Jan Olsen gikk så over til trålerne, og refererte forslaget om en gruppekvote på 4.400 tonn for denne gruppen.

Otto Benjaminson viste til den turbulensen som hadde vært på landsmøte i Norges Fiskarlag, og foreslo en gruppekvote i tråd med landstyrevedtaket på 4.000 tonn.

Viggo Jan Olsen viste til at hans forslag tilsvarte det kvantum som trålerne hadde i 1994.

Oddmar Hatlevik påpekte at med 40 fartøy skulle dette bli 100 tonn til hver. Han mente at dette var skammelig lite.

Otto Benjaminson sa da at forslaget ble fremsatt pga. ressursvedtaket og turbulensen rundt dette.

Det ble stemt og Fiskeridirektørens forslag om en gruppekvote på 4.400 tonn til trålerne fikk flertall med 6 stemmer (Olsen, Plassa, Jakobsen, Dahl, Domstein og Fjøsne. Bjørklund stemte blankt).

Det var enighet om Fiskeridirektørens øvrige forslag til regulering i trålgruppen.

Viggo Jan Olsen refererte så forslagene til deltakelse og regulering i ringnotgruppen.

Ole Strand viste til Fiskeridirektørens forslag om å avsette et kvantum til bifangst i hestmakrellfisket, og mente at dette skulle være unødvendig når en ser på hva som skjer ellers i nordsjøbassenget i dette fisket.

Jan Ivar Maråk mente at denne diskusjonen burde utsettes til senere, da det lengre bak i dokumentet var lagt opp til en større diskusjon om dette.

Karen Fjøsne viste til forslaget om at fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt, og påpekte at det i fjor var et betydelig overfiske.

Viggo Jan Olsen sa at vi prøver å treffe med stoppen, men at det er vanskelig å treffe på "millimeteren". Regelen er imidlertid klar. Vi skal stoppe når kvoten er tatt !

Det ble enighet om at en eventuell avsetning til bifangst skulle trekkes av gruppekvoten før fartøykvotene blir fordelt. Det var ellers enighet om de andre forslagene under punkt 2.4.3.2 i saksdokumentet.

Viggo Jan Olsen refererte forslaget om ikke å iverksette midlertidig fiskestopp.

Rolf Domstein mente at Fiskeridirektøren begrunnelse for å bryte denne tradisjonen var noe tynn. At organisasjonene ikke var enig kan ikke være et avgjørende argument. Han finner det positivt at en tar markedsmessige hensyn i reguleringsmodellen. Det er for enkelt å si at det skal være opp til aktørene selv i en virksomhet hvor ikke alle opptrer rasjonelt. Domstein viste til at han har eksportert makrell til det japanske markedet i 12-13 år, men at det i år er et veldig uforutsigbart marked. Det ligger mye stor makrell på lager fra i fjor, spesielt i Japan. Han ba derfor om at en utsetter oppstarten slik at en kan få tørket opp markedet. Han foreslo derfor en midlertidig stopp frem til 4. september, som er første mandag i september. Han sa videre at det ikke ville være noe problem å få solgt fisken, og at fiskerne ville tjene på en best mulig pris. Det er intet godt betalende marked som vil ha august makrell. De vil ha sept/okt makrell som er en fast og fin åtefri makrell hevdet han. Han viste videre til at det er viktig for industrien å få en mest mulig kontinuerlig sesong. Ved en tidlig start kan en risikere at kvoten er oppfisket i midten av september, og at industrien kan få en uheldig stans etter dette. Han viste også til Fiskeridirektørens biologiske argumenter for å iverksette en midlertidig fiskestopp. Han mente at en stopp burde gjelde alle fartøy, men var villig til å komme frem til kompromisser.

Jan Ivar Maråk mente at Domstein nok tenkte mest på industrien, og hevdet at hvis alle startet fiske den 4. september, ville det bli så stor tilgang på makrell at fiskerne ville få dårlig betalt. Han påpekte en mulighet for fleksibilitet for fiskerne, da fiskerne kan ha andre planer som gjør at de ønsker å starte tidligere i fiske.

Rolf Domstein viste til at prisene vanligvis stiger jo lengre ut i sesongen en kommer. Vi må se på den totale verdiskapningen for nasjonen Norge, og en sen start vil være i alles interesser. En stopp i fiske vil også ha en psykologisk effekt ovenfor det japanske markedet.

Ole Strand sa at han ikke ville starte sitt fiske før 4. september, fordi det etter hans erfaring var lettere å fiske på det tidspunktet og det gav bedre pris. Han mente likevel at det burde være anledning å starte fiske tidligere for de som ønsket det. Han så videre fordelene med å spre fisket, og påpekte at utlendingene ville være tidlig ferdig i år, så det ville uansett bli et opphold for industrien.

Peter Gullestad viste til at dette var et viktig spørsmål. For Fiskeridirektøren har det vært viktig å sette en grenseoppgang for hva som skal reguleres og hva markedet selv må ta seg av. Vi har sett på forskjellige argumenter. Det biologiske argumentet med økt vekt taler for å gripe inn. avtalen med EU taler i mot. Reguleringsformen med fartøykvote/maksimalkvote er også et argument. Ringnotfiske etter makrell er fartøykvoteregulert, og fartøyene kan ta kvotene når de ønsker det. Skal vi gripe inn for å gi psykologiske markedsmessige signaler? Det vil være vanskeligere å gripe inn når aktørene ikke er enig.

Jan Ivar Maråk mente at industrien kunne la være å kjøpe, dersom de ikke ønsket august-makrell.

Otto Benjaminson viste til at det var forventet en prisoppgang på makrell for denne sesongen. Han antok derfor at endel fartøy ville vente i håp om at prisen ville stige ytterligere. Han så derfor ikke noe behov for å låse startdatoen. For kystnot er det ikke uvesentlig om det blir åpningsdato eller ikke. Denne gruppen fisket bra i 1994, og dette skyldes bl. annet mye godt vær og lang sesong.

Rolf Domstein mente at vi var noen år for sein med den prinsipielle debatten på dette spørsmålet. Dersom det ikke blir fastsatt en sommerstopp, vil dette være en endring av den praksisen som ble etablert for 2-3 år siden. Han mente videre at industrien ikke oppførte seg rasjonelt i denne saken, og at de derfor trenger fastsatt startdato. Han viste ellers til åte og fettprosenten i makrellen og sa at denne ikke forandrer seg over natten. Et sted må likevel datoen settes, og han åpnet for et forslag til kompromiss.

Rolf Johan Pettersen opplyste at makrellfisket var veldig ressurskrevende kontrollmessig, så en kortere sesong vil være en fordel for kystvakten.

Ole Strand mente at makrellen endret seg mye i slutten av august, men at det til tross for relativ dårlig kvalitet tidligere enn dette ble omsatt endel makrell. Han støttet uttalelsene til Domstein, men mente at "frihet for fiskerne" var avgjørende for at han ikke kunne gå inn for en startdato.

Knut Torgnes kunne bekrefte at det japanske markedet er kresent, men viste til at det også var andre markeder. Han mente det ikke ville bli problemer med å få omsatt makrellen.

Jan Ivar Maråk mente det var viktig å betjene de andre markedene også. Han påpekte at det japanske markedet har fått mindre betydning de siste årene.

Rolf Domstein viste til at selv om det japanske markedet har minsket sin betydning, går ca. 50% av makrellen til Japan. Han sa at Japan betaler en bedre pris enn gjennomsnittet, og at andre god-pris markeder også stiller kvalitetskrav. Forbrukeren må få et kvalitetsprodukt. Bedre kvalitet gir bedre pris. Han gjentok at industrien ikke opptre rasjonelt, og at en derfor trenger Reguleringsrådet til å få fastsatt en åpningsdato. Sen åpningsdato er ensbetydende med god kvalitet.

Olav Bjørklund viste til at Domsteins argumenter var de samme som året før. Det ligger an til å bli det samme reguleringsopplegget. I fjor var prisene gode. Han spurte om det da var nødvendig med en åpningsdato så seint som 4. september. En måtte også tenke på mottakskapasiteten.

Rolf Domstein mente Bjørklund hadde misforstått, da Domstein egentlig ønsket det samme som året før. Når det gjaldt mottakssituasjonen ville ikke dette medføre noen problemer.

Jan Ivar Maråk mente at Fiskeridirektøren ikke har den nødvendige kompetanse til å leke med datoer. Fiskerne burde selv finne ut når det lønner seg å fiske.

Knut Torgnes viste til at det i 1994 var godt avtak, og priser marginalt over 1993 prisene.

Rolf Domstein fremla et prinsipielt forslag om åpning 4. september, sekundært siste mandag i august - 21. august.

Viggo Jan Olsen spurte om det var grunnlag for et kompromiss for åpning den 21. august for ringnotgruppen.

Det ble stemt på å iverksette en midlertidig fiskestopp frem til mandag 21. august. Forslaget fikk 9 stemmer mot 3 (Bergvoll, Benjaminsen og Strand som ikke ønsket en midlertidig stopp).

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om å avsette 3.000 tonn makrell som bifangst i hestmakrellfisket.

Ole Strand satte frem forslag om at det ikke skulle avsette noe makrell som bifangst i hestmakrellfisket. Han mente dette var for intet å regne når en ser hva som skjer i de andre fiskerinasjonene rundt nordsjøbassenget.

Karen Fjøsne spurte om en avsetning gjorde det lettere å regulere et eventuelt skjult uttak.

Viggo Jan Olsen sa at det var riktig, men at han hadde stor forståelse for den reaksjonen Strand representerte.

Olav Bjørklund antydte et kompromissforslag på 1.500 tonn.

Viggo Jan Olsen viste til at han allerede hadde inngått et kompromiss med seg selv, i det han hadde redusert sitt forslag fra 5.000 til 3.000 tonn.

Oddmar Hatlevik mente at gruppene burde behandles likt, og viste til at nordsjøtrålerne har måtte tåle slike avsetninger i sildefisket i mange år.

Jan Ivar Maråk mente det var naturlig å ta dette spørsmålet opp med EU, før Norge ensidig fastsatte en slik avsetning.

Viggo Jan Olsen konkluderte med at uenigheten i denne saken gikk mer på prinsippet med avsetning enn størrelsen. En kunne derfor gå rett på avstemming.

Fiskeridirektørens forslag om en avsetning på 3.000 tonn makrell for å dekke bifangst i hestmakrellfisket fikk bare 5 stemmer (Olsen, Plassa, Fjøsne, Jakobsen og Dahl) mot 7 (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund og Domstein).

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om å fastsette en avregningsfaktor for G-6 ordningen, og opplyste at Fiskeridirektoratet nettopp har fått bakgrunnsmateriale fra Havforskningsinstituttet. Han sa at de antyder omtrent samme G-6 sammensetning som i 1994. Fiskeridirektøren vil eventuelt fastsette en faktor senere.

Rolf Domstein ønsket ikke å foregripe prisforhandlingene, men ville opplyse at det ble solgt G-4 til samme pris som G-6. En kunne for 1995 sesongen oppleve at fiskerne ville snakke ned G-6 prosenten for å få solgt fangsten.

Karen Fjøsne spurte om det var andre tiltak enn G-6 som kunne redusere neddrepingen.

Torbjørn Thorvik opplyste at G-6 faktoren bare var ett ledd i en relativt stor kontrollpakke både på sjø og land.

Viggo Jan Olsen registrerte at det var enighet om G-6 ordningen.

ORIENTERING OM SJEKKPUNKT.

Arne Wåge opplyste at Fiskeridirektoratet har foreslått for Fiskeridepartementet en kontrollområde ordning med fleksible sjekkpunkt i NØS sør for 62° N. Meningen er at ingen utenlandske fartøy med makrell-lisens skal kunne forlate NØS uten å melde seg i et av de tre foreslåtte områdene.

Rolf Domstein viste til at det er et stort problem for industrien at det er større kontroll i norske havner enn i andre havner. Industrien må anstrenge seg for å få utenlandske fartøy til å lande makrell i norsk havn. Han mente den norske kontrollen var på sin plass, men at norske myndigheter også måtte arbeide mot utenlandske kontrollmyndigheter.

Viggo Jan Olsen viste til at det er lettere å få gjennomslag for kontrolltiltak i utlandet, dersom vi kan vise til at vi selv har gjort dette først.

Arne Wåge presiserte at ordningen bare vil gjelde for fartøy som skal ut av NØS. Han viste ellers til at det er bred enighet i Norge og politisk hold i EU's medlemsstater at kontrollen må forbedres i utlandet.

Peter Gullestad sa at dette ble kjørt frem under medlemskapsforhandlingene med EU, og at vi nå ser fruktene av dette i EU-landene. Det blir ellers hevdet i utlandet at Norge driver en konkurransevridende/diskriminerende kontroll ovenfor utenlandske fartøy. Norske myndigheter har bruk mye energi på å tilbakevise dette.

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGDE. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

VEDLEGG 3

ÅRSTALL: 1992 DATAGRUNNLAG: makrell tatt med not, fartøyer under 21,35m

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	4966 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 149.9 TONN	150 - 299.9 TONN	300 - 349.9 TONN	350 - 399.9 TONN	400 - 449.9 TONN	450 - 499.9 TONN	500 - 549.9 TONN	550 - 749.9 TONN	750 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM I TONN
0.0- 4.9 M	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.0- 5.9 M	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10
6.0- 6.9 M	2	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	21
7.0- 7.9 M	7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	13
8.0- 8.9 M	8	4	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	121
9.0- 9.9 M	5	6	10	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22	333
10.0-10.9 M	8	5	16	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	32	620
11.0-11.9 M	1	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	4	133
12.0-12.9 M	3	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	83
13.0-13.9 M	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	46
14.0-14.9 M	-	-	3	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	6	471
15.0-15.9 M	2	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	59
16.0-16.9 M	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	3	703
17.0-17.9 M	1	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	3	318
18.0-18.9 M	-	-	1	2	1	-	-	-	-	-	1	-	1	6	1633
19.0-19.9 M	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	5	2	9	5094
20.0-20.9 M	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	91
21.0-21.9 M	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	4	2	8	4678
22.0- M	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUM ANT. BÅTER	39	19	46	10	5	2	-	1	-	-	1	10	5	138	
KVANTUM, TONN	82	143	1052	717	559	544	-	388	-	-	528	6589	3826	-	14428

KVANTUM UNDER MIN. FANGST: 24 TONN
 KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT: 0 TONN
 TOTALT KVANTUM: 14452 TONN

Norges

Fiskerilag

INDIREKTORATET

Sentraltbord: 07 52 96 80
Telegr. adr.: Landsfiskerilag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

08. mai 95

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR.	1726/95	DOK.NR.	1
U.S. S			

8. mai 1995
C:\winword\bre\bjub-099
Ark.,
JBJ/-

*Kopier til
Fiskerilag
Kontrollvesen
CRW
LH
DK AF*

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 2 HALVÅR 1995.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet i møte 5. mai 1995 sak 28/95 «Fisket etter makrell 2. halvår 1995», og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag viser til at den norske makrellkvoten ennå ikke er endelig avklart ennå, men at den vil ligge i størrelsesorden 200.000 tonn, noe som innebærer at den totale norske kvoten er redusert med omlag 20% i forhold til 1994-kvoten.
2. Norges Fiskerilag viser til punkt 5 i landsmøtesak 11/94 og anbefaler at kvoten fordeles i henhold til forannevnte landsmøtevedtak. Dette tilsier at 20.000 tonn avsettes til kystgruppen, 2% av totalkvoten avsettes til trålerne og resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen.

I henhold til punkt 5 i samme landsmøtevedtak går Norges Fiskerilag inn for at fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe, og gam, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote, men fisket i denne gruppen stoppes ikke.

3. Norges Fiskerilag viser til Landsmøtets vedtak i sak 11/95 hvor det i pkt. 5 bl.a. heter: «Landsmøtet ber Landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltagelse i kystnotgruppen under 70 fot.»

Norges Fiskerilag har igangsatt et utredningsarbeid for å få utarbeidet slike retningslinjer og vil fremme forslag til konkrete tiltak når resultatet fra utredningsarbeidet foreligger. Saken vil bli sendt ut til organisasjonsmessig behandling og forelegges Landsmøtet i 1996.

4. Norges Fiskerilag viser til at det i 1992 ble tildelt 11 nye tillatelser til fartøy mellom 70 og 90 fot fra Trøndelag og nordover i makrell- og nordsjøsildefisket. Norges Fiskerilag er kjent med at Fiskeridirektøren er av den oppfatning at manglende deltagelse i 1992 ikke skal legges til grunn for inndragning av disse rettighetene. Norges Fiskerilag er enig i at den vanlige 3-års regelen først bør komme til anvendelse fra 1996. Dersom det i 1996 eller senere skulle vise seg at slike tillatelser blir inntrukket på grunn av manglende aktivitet går Norges Fiskerilag inn for at disse rettighetene tildeles fartøy mellom 70 og 90 fot med svakt driftsgrunnlag fra hele landet.
5. Norges Fiskerilag viser til at det i henhold til § 2 punkt 3 i forskrift av 10.8.1984 om unntak fra forbudet om fiske i sjøen på søn- og helligdager ikke er tillatt å fiske etter sild og makrell med garn og krokredskaper utenfor 12 nautiske mil på søn- og helligdager. I samme forskrift framgår det imidlertid at det er tillatt å fiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil på helligdager. Makrellsesongen for disse redskapstypene er ofte kort og hektisk og gjeldende helligdagsfredning skaper ofte vansker med å få til et rasjonelt fiske.

På denne bakgrunn anmoder Norges Fiskerilag om at forannevnte bestemmelse oppheves, slik at fartøy også kan drive fiske etter makrell og sild med garn og krokredskaper utenfor 12 nautiske mil på søn- og helligdager. Det vises i denne forbindelse til at fiskerimyndighetene allerede har til vurdering flere elementer i tilknytning til fiske på søn- og helligdager.

Norges Fiskerilag er av den mening at lovverket bør være likt for alle fartøygrupper/redskapsgrupper når det gjelder fiske på søn- og helligdager.

6. Norges Fiskerilag vil understreke det ansvar som påligger norske myndigheter for å få til et kontrollsystem som fungerer for alle deltakende fartøy. En situasjon der kvotenedsettelsen bare får virkning for norske fartøy gir bare begrenset ressursmessig virkning. I tillegg forrykker det konkurranseforholdet i markedet, samtidig som norske særreguleringer og kontrolltiltak mister legitimitet.
 7. Norges Fiskerilag vil på det sterkeste advare mot at en for 1995 øker antall lisenser til EU-fartøy for å fiske makrell i NØS utover det antall som danske og svenske fartøy hadde inntil 1992. En økning i antall EU-lisenser vil underminere norske forhandlingsposisjoner. Landsstyret forutsetter dessuten at norske myndigheter har kontroll med hvilke flaggstaters fartøy som benytter EU-lisensene.
 8. Norges Fiskerilag viser til at myndighetene har vedtatt at all makrell og sild skal veies på kaikant før sortering. Normer for beregning av nettovekt som skal fratrekkes fartøykvoten vil bli sentrale i den sammenheng. Det vises til at det idag er ulike normer for beregnet nettovekt i Norge og eksempelvis Danmark, der norske fartøyer leverer vesentlige deler av fangstene, samt overvektsmarginene for makrell pakket for eksport. Overvektsmarginen for makrell må tilpasses slik at det blir mulig å etterleve i den praktiske fangstbehandlingene, slik at reklamasjon på undervekt unngås.
- Norges Fiskerilag er av den prinsipielle oppfatning at slike normer for innveiting må være mest mulig like i alle land som beskatter og mottar makrell- og sildefangster. Også av hensyn til landsiden er dette viktig.
- Norges Fiskerilag vil be om at det for makrellfisket blir lagt opp til en forståelse av regelverket som det er mulig å etterleve for fiskeflåten. Dette gjelder spesielt praktiseringen av kvantumanslag ført i fangstdagbok sammenholdt mot det kvantum som er ført på fiskeseddel.
9. Norges Fiskerilag viser videre til at det i 1994 oppsto problemer med avviklingen av bestmakrellfisket som følge av innblanding av makrell. Dette ble løst slik at fartøyene kunne ha inntil 10% bifangst av makrell i bestmakrellfisket, uten at det ble belastet eventuelt resterende makrellfiske. Landsstyret vil foreslå at gjeldende bifangstprosenten i bestmakrellfisket blir videreført. Norges Fiskerilag mener at reglene i 1995 må praktiseres slik at fartøy som har igjen makrellkvote ikke blir saldert uunngåelige bifangster inntil 10%. Dersom bifangst av makrell blir saldert mot eventuell gjenstående kvote vil dette skape et uholdbart press på flåten på å ferdiggjøre makrellfisket før en starter fiske etter bestmakrell.
 10. Norges Fiskerilag viser til at det i de to siste årene har vært besluttet utsatt sesongstart av makrellfisket av markedsmessige hensyn. Norges Fiskerilag vil med bakgrunn i erfaring med gjennomføring av disse tiltakene i de foregående sesonger, samt markedsutsiktene for inneværende sesong, gå mot et slikt tiltak.

Norges Fiskarlag er av den oppfatning at oppstart av trålfisket bør fastsettes av Fiskeridirektøren i samråd med fiskernes organisasjoner på et senere tidspunkt.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Jørn E. Pedersen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

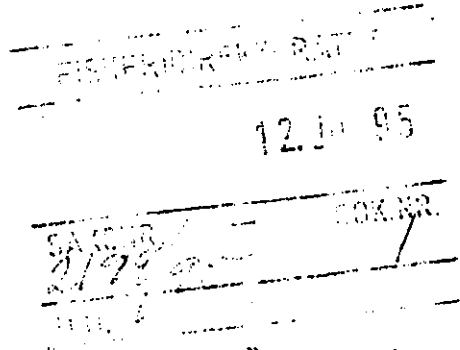

Fiskerinæringens Landsforening

Bransjekarantøret for serak fisk (BFB)
Bontelabo 2, 5003 Bergen
Telefon: 55 962670, Fax: 55 962205

Kopi vjo
Pa
[Redacted]

Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

Vår ref. PDI/mj

Deres ref.

Bergen, 12. juni 1995

MØTE I REGULERINGSRÅDET 13.6.95 - FASTSETTELSE AV ÅPNINGSDATO FOR MAKRELLFISKET I 1995

Etter initiativ fra industrien har som kjent myndighetene fastsatt en sen åpningsdato for hovedsesongen i makrellfisket. Disse datoene var hhv. 23.8.93 og 22.8.94.

FNL går inn for at det også for årets hovedfiske fastsettes en åpningsdato, men at denne forskyves ytterligere ut i tid slik at åpningsdatoen blir 4. september 1995.

Vårt ønske om en senere åpningsdato begrunnes først og fremst ut fra markedsmessige forhold ved at det japanske markedet tidligere har kritisert Norge for å fange makrellen i juli og august da den både er for feit og kan inneholde åte som gjør den uegnet til det japanske markedet som i 1993 og 1994 avtok hhv. ca. 59 % og ca. 50 % av den norske produksjonen av frossen makrell.

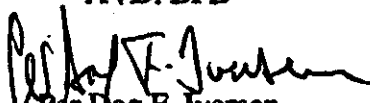
Det har vært en klar trend de siste årene at etterspørselen etter stor fisk (over 600 g) har gått ned, samtidig som den mellomstore fisken (400 - 600 g eller 300 - 500 g) har økt. Forrige sesong var det faktisk slik at det ble for mye fisk over 600 g. Det er oftest slik at fisken i gjennomsnitt er størst ved starten av fisket for så å avta i størrelse utover i sesongen. Også dette er et argument for å sette åpningsdatoen så sent som mulig.

Årets makrellkvote er redusert med ca. 20 % i forhold til i fjor. Kapasiteten på landanleggene er i mellomtiden øket noe. Det skulle derfor ikke være noen fare for at fisket ikke kan avvikles som et konsumfiske eller at mottakskapasiteten skulle bli sprengt som følge av en kortere sesong.

På bakgrunn av det som er sagt foran, gjentar vi vår anmodning om at hovedsesongen for årets makrellfiske starter 4. september 1995 og at så langt det overhodet er mulig, at denne datoen blir gjort gjeldende for hele kysten og alle deltagende fartøygrupper og størrelser.

Med vennlig hilsen
FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING
AVD. BFB

Per Dag F. Iversen
Avd.dir.

Kopi til: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
Fiskebåtredernes Forbund
Norges Sildesalgslag
Norsk Sjømannsforbund

SAK 4/95

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND - ISLAND - JAN MAYEN SOMMEREN/HØSTEN 1995 OG VINTEREN 1996.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. GENERELT OM TREPARTSAVTALEN MELLOM GRØNLAND, ISLAND OG NORGE.

Grønland, Island og Norge undertegnet i København 29. juni 1994 gjeldende trepartsavtale om forvaltningen av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

Fordelingen mellom partene er 11 % hver til Grønland og Norge og 78 % til Island. Norge og Grønland har imidlertid mulighet til å fiske inntil 16,5 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten mot bare 11 % tidligere.

I islandsk økonomisk sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 60 % av den kvote som tilfaller Norge i henhold til avtalen. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fiske avsluttes 15. februar.

I sommer og høstperioden, det vil si fra 1. juli til 30. november, kan Norge ha inntil 30 fartøy på fiskefeltene i IØS på samme tid. I vintersesongen, det vil si fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan Norge bare ha 20 fartøy samtidig i IØS.

Avtalen har gyldighet frem til 30. april 1998, med muligheter for forlengelse.

2. LODDESESONGEN 1994/1995.

Ved sesongstart var Norges kvote 176.750 tonn (950.000 tonn * 16,5 % = 156.750 tonn + 20.000 tonn). Kvoten var sammensatt av to elementer. Det første bestod av Norges andel på 16,5 % av den foreløpige TAC på 950.000 tonn, altså 156.750 tonn, mens det andre elementet var en kvote på 20.000 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse

med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge / EU for 1994. Kvoten på 20.000 tonn måtte fiskes i 1994.

Av den norske kvoten på 176.750 tonn kunne inntil 94.050 tonn (156.750 tonn * 60 %) fiskes i Islands økonomiske sone (IØS). Det var ingen kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM).

På bakgrunn av en endelig TAC på 950.000 tonn, ble den disponible kvoten av lodde for norske fartøy i havområdene rundt Grønland - Island - Jan Mayen 124.500 tonn i 1994/95.

Det var også muligheter for norske fartøy til å fiske 6.700 tonn lodde i Grønlands sone i perioden fra 1. januar og frem til 31. mars 1995. Dette var et kvantum Norge fikk overført av EU i forbindelse med den foreløpige fiskeriavtalen mellom Norge / EU for første kvartal av 1995.

Norske fartøy deltok ikke i vinterloddefisket i 1994/95. Samlet norsk fangst i 1994/95 ble 97.800 tonn. Av dette ble 83.500 tonn fisket i IØS.

Det vises til vedlegg 1 for en nærmere redegjørelse for sesongen 1994/95 samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

3. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 1995/1996.

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har for den første halvdel av 1995/96 sesongen anbefalt en foreløpig TAC på inntil 800.000 tonn. Dette er ment å skulle sikre en gytebestand på 400.000 tonn i mars 1996. Dette utgjør 2/3 av en forventet endelig TAC for 1995/96 sesongen på 1.200.000 tonn. Det er altså signalisert en endelig TAC for 1995/96 som er høyere enn den endelige TAC i 1994/95.

Loddebestanden rapporteres å være innenfor sikre biologiske grenser. Etter at gytebestanden var under minimumsgrensen på 400.000 tonn i 1989/90 og 1990/91 tok bestanden seg raskt opp igjen på grunn av god rekruttering.

Endelig TAC vil bli bestemt på bakgrunn av sommerloddefisket 1995 og to forskningstokt planlagt i henholdsvis oktober-november 1995 og januar-februar 1996.

4. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE SESONGEN 1995/1996.

Dersom loddekvoten blir fastsatt i henhold til anbefalingene fra ICES og med bestemmelsene i trepartsavtalen blir den norske loddekvoten for 1995/96 sesongen **157.000 tonn** [(800.000 tonn * 16,5 %) + 25.000 tonn]. Kvantumet på 25.000 tonn refererer seg til den endelige fiskeriavtalen mellom Norge / EU for 1995 der Norge fikk overført 25.000 tonn lodde fra EU. Kvantumet på 25.000 tonn kan fiskes i Grønlands sone eller i FJM og er altså tilgjengelig for fiske i 1995.

Hele kvantumet på 157.000 tonn kan fiskes sommeren/høsten 1995. I IØS vil det være tillatt å fiske inntil 79.200 tonn (800.000 tonn * 16,5 % * 60 %) for norske fartøy i 1995/96 sesongen.

Grønland, Island og Norge vil i henhold til etablert praksis konsultere om fastsettelse av foreløpig TAC før 1. juli 1995.

Det eksisterer 105 konsesjonsberettigede ringnotfartøy, inkludert passive konsesjoner pr. 1. april 1995. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, konserveringsbestemmelsene samt noen passive ringnotkonsesjoner, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. I årene 1992, 1993 og 1994 var deltagelsen i nevnte rekkefølge 77, 72 og 73 fartøy. 70 - 80 fartøy er et rimelig anslag over antall fartøy som vil delta.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta i loddefisket.

5. TURREGULERING ELLER FARTØYKVOTER.

Sommerloddefisket ble på 80 - tallet regulert med fartøykvoter og skjæringsdato. Fram til og med 1987 ble den såkalte "sommerloddnøkkelen" anvendt, i årene fra 1988 - 1990 ble "universalnøkkelen" brukt. Vinteren 1992, samt i 1992/93 og i 1993/94 ble turregulering benyttet. Foregående sesong ble fartøykvoter og "universalnøkkelen" på nytt tatt i bruk.

I utgangspunktet vurderes fartøykvoter etter "universalnøkkelen" å gi en mer rettferdig fordeling enn en turregulering. Men det forutsetter at de deltagende fartøy får adgang til å fiske sine respektive kvoter. Bruk av fartøykvoter vil innebære at mange fartøy ikke har tilstrekkelig kvote til en hel last på siste tur. Med de store avstander det er mellom norsk havn og fiskefelt vil det kunne innebære at mange fartøy ikke fullt ut vil fiske sine tildelte kvoter.

Som følge av usikkerheten knyttet til fartøyenes kvoteutnyttelsesgrad er overfordeling et middel som kan motvirke underutnyttelse av kvoter. Problemet er imidlertid at overfordeling innebærer at fartøyene samlet sett gis en større kvote enn den norske totalkvoten. Dette kan resultere i at fiske må stoppes før fartøyene får fisket sine fartøykvoter. Sjansen for at en slik situasjon inntreffer øker proporsjonalt med nivået på overfordelingen.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1994/95 tildeles fartøykvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i havområdene mellom Grønland - Island - Jan Mayen.

Fordelingen av kvoter på fartøy skjer ved hjelp av Universalnøkkelen. Overregulering vil kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote. Fiskeridirektøren vil antyde at det kan være hensiktsmessig å overfordele med 15 % - 25 % avhengig av antall påmeldte fartøy. Kvantumsmessig vil fartøykvotene tilsvare 2 - 4 turer avhengig av fartøyenes konsesjonskapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Når fisket har vært turregulert har tillatt fangst på den enkelte tur vært begrenset til fartøyets konsesjonskapasitet (unntatt vinteren 1992). Med fartøykvoteregulering har det imidlertid vært tillatt å utnytte faktisk lastekapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at som i 1994/95 kan faktisk lastekapasitet benyttes og fartøykvotene oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

6. ÅPNINGSDATO.

I følge trepartsavtalen begynner sesongen 1. juli. Av hensyn til loddas sterke individuelle vekstsesong rundt 1. juli er det imidlertid hensiktsmessig at fisket starter noe senere.

Sett i et langsiktig perspektiv er det viktig at det norske loddefisket tilrettelegges slik at en størst mulig andel kan fiskes i FJM.

Lodda er i flere år observert på vandring nordover fra IØS og inn FJM i perioden 15 - 25 juli. I 1993 derimot var det et svært vestlig preg over utbredelsen og lodda var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I fjorårssesongen var lodda mest tilgjengelig i IØS. Fordelingen av lodda mellom FJM, IØS og Grønlands sone er i stor grad avhengig av hydrografiske forhold.

I følge Havforskningsinstituttets toktplan vil det ikke bli foretatt kartlegging av lodde i farvannene ved Grønland - Island - Jan Mayen sommeren 1995.

De norske sildeolje- og sildemelfabrikkene har i hovedsak planlagt oppstart etter ferieavviklingen i uke 29 (17. juli) (vedlegg 2).

Historisk har åpningsdatoen for det norske loddefisket variert fra 15. juli til 10. august avhengig av biologiske og markedsmessige forhold. I årene med åpning i august har fisket begynt vest og nordvest av Jan Mayen. Lodda har vært stor, fet og bra ren for åte. I årene med åpning i juli har fisket begynt på sonegrensen til Island og tildels i IØS. I dette området har lodda enkelte år vært noe småfallen, den har hatt lavere fettprosent enn senere på sommeren og mye mageinnhold.

På bakgrunn av ovenstående anbefaler Fiskeridirektøren primært at fiske åpnes for norske fartøy når lodda er tilgjengelig i FJM og/eller i Grønlands sone. En helhetsvurdering av åpningsdato i år tilsier åpning mandag 17. juli. Tre grunner kan anføres for en slik bestemmelse:

1. 17. juli kan en forvente at lodda er på vei inn i FJM og/eller i Grønlands sone.
2. Juli er loddas viktigste individuelle vekstperiode.

3. 17. juli har sildemel- og sildeoljefabrikkene startet opp igjen etter ferieavviklingen.

Fiskeridirektøren foreslår at 17. juli 1995 fastsettes som åpningsdato for sommerloddefisket ved Grønland - Island - Jan Mayen.

Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 3. juli 1995.

7. GENERELT.

Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringer for loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen sommeren/høsten 1995 og vinteren 1996:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta.
- Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 3. juli 1995.
- 17. juli fastsettes som åpningsdato.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen" med overfordeling. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

- Viser det seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan fartøykvotene oppheves 14. august. Fiskeridirektøren kan endre denne datoen.

- Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.
- Fartøyene kan benytte faktisk lastekapasitet på den enkelte tur.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til forslaget.

Det var enighet i Reguleringsrådet til Fiskeridirektørens forslag om at konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta i loddefisket.

Videre var det enighet om at det tildeles fartøykvoter basert på en overregulering, og at fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen.

Det var enighet om at Fiskeridirektøren skulle kunne stoppe fiske når totalkvoten var beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Det var videre enighet om at faktisk lastekapasitet skulle kunne benyttes, og at fartøykvotene skulle kunne oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om 17. juli som åpningsdato.

Ole Strand foreslo 10. juli som åpningsdato. Han hevdet at en senere åpning kan medføre at mange fartøy kommer tilbake fra feltet samtidig og at de da kan risikere å bli liggende å vente ved kai med last. Dette er uheldig bl. annet pga. forbudet mot konserveringsmiddler. Den som vil gå først og gamble, bør ha anledning til dette.

Viggo Jan Olsen minnet om at en tidlig start kan medføre at fangstene blir tatt i islandsk økonomisk sone.

Knut Torgnes opplyste at Norges Sildesalgslag gjerne ser at fisket blir åpnet 1. juli.

Per Lohne mente at problemet de siste årene har vært at en ikke har tatt kvoten. Han opplyste at industrien var forberedt på åpning 1. juli.

Peter Gullestad sa at dersom vi ikke ligger forholdene til rette for å fiske i Jan Mayen sonen, så sager vi av en grein.

Ole Strand viste til at det ikke har vært lodde i Jan Mayen sonen de siste årene, og at det er temperaturen som bestemmer hvor fisken er.

Peter Gullestad viste til at vi tok det meste vi kunne i islandsk sone siste år, og at dette på lang sikt vil svekke vår posisjon.

Per Lohne mente at dersom dette ville svekke vår posisjon var dette et viktig argument, men han kunne ikke se at dette argumentet var fremført tidligere år.

Peter Gullestad sa at dette var et kjent argument som Fiskeridirektøren hadde fremført i alle år.

Viggo Jan Olsen spurte om det kunne bli enighet om 10. juli som åpning, og oppnådde enighet i Reguleringsrådet om denne datoen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at påmeldingsfristen for deltakelse i fisket skulle være 26. juni, og at det skulle være forbud mot utkast av lodde kapp og faks.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i årene fra 1978 til 1994

De årlige samlede loddefangstene ved Island, Grønland og Jan Mayen har i perioden fra 1978 til 1994 i gjennomsnitt vært omlag 870.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 13.000 tonn i 1982 til 1.269.000 tonn i 1985. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80 %, norske fartøy omlag 10-15 % og Færøyene hovedsakelig det resterende kvantumet. I de siste årene har også Grønland hatt et fartøy i loddefiske. Norge fisket ikke lodde i området før 1978.

Før 1986, med unntak av 1982 og 1983 da norske fartøy ikke fisket lodde i området, fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen (se vedlagt kart).

I 1986 fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. Siden 1986 har det med unntak av 1993 og 1995, da det ikke ble avvirket noe vinterloddefiske, vært vanlig med både vinter- og sommerloddefiske. I 1991 ble det ikke fisket lodde av norske fartøy i området.

I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomiske sone (IØS), men det er også blitt fisket i Grønlands sone de siste årene. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1995.

Sommer-/høstloddefisket 1994.

Den vitenskapelige tilrådning om totalkvote (TAC) for sesongen 1994/95 var 1.425.000 tonn, hvorav inntil 950.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 1994. En anbefaling for sommeren/høsten som utgjorde 2/3 av tilrådingen for hele sesongen var i samsvar med praksis fra tidligere år og i tråd med trepartsavtalen.

Ved sesongstart var den disponible kvoten av lodde for norske fartøy i havområdene rundt Grønland - Island - Jan Mayen 176.750 tonn. Kvoten var sammensatt av to elementer. Det første bestod av Norges andel på 16,5 % av den foreløpige TAC på 950.000 tonn, altså 156.750 tonn, mens det andre elementet var en kvote på 20.000 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge / EU for 1994.

Av Norges kvote på 176.750 tonn kunne inntil 94.050 tonn (156.750 tonn * 60 %) fiskes i Islands økonomiske sone (IØS). Det var ingen kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller FJM.

Sommerloddefisket ble åpnet 11. juli. Totalt var det påmeldt 87 fartøy.

Fisket ble i utgangspunktet fartøykvoteregulert med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble først fastsatt til 5,85, hvilket representerte en teoretisk overfordeling på ca. 18 %. Faktoren var utregnet på bakgrunn av at 80 fartøy ville delta i fisket, samtidig som en la til grunn en overregulering på ca. 10 %.

28. juli 1994 ble faktoren økt til 6.60, hvilket representerte en teoretisk overfordeling på ca. 33 %. Bakgrunnen for faktorøkningen var det dårlige fisket. Pr. 27. juli 1994 var det kun innrapportert 66.500 tonn lodde til Norges Sildesalgslag i Harstad og kvantumet var i all hovedsak fisket i IØS (se tabell 1). Dette betød at det samlet gjenstod i underkant av 110.000 tonn av kvoten på 176.750 og at det gjenstod 27.550 tonn av kvoten i IØS.

På bakgrunn av det svært dårlige fisket i forhold til innsatsen og som en følge av at fisket utelukkende foregikk i IØS foreslo Fiskebåtredernes Forbund 3. august at en måtte engasjere 2 fartøy for å lete etter lodde i Grønlands sone og i FJM på tradisjonelle loddefelt. På det tidspunktet var det innrapportert ca. 80.000 tonn til Norges Sildesalgslag i Harstad. På tilsvarende tidspunkt sommeren 1993 var det innrapportert 122.000 tonn.

I perioden 5. til 10. august 1994 ble to ringnotfartøy engasjert til leting i Grønlands sone og i FJM. Letetoktene var resultatløse. I løpet av denne perioden ble også fisket i IØS avsluttet. Totalt var det pr 10. august innrapportert 84.200 tonn fra IØS.

12. august 1994 ble fartøykvotene i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter lodde opphevet. I midten av august fant norske ringnotfartøy lodde i Grønlands sone, og i perioden fra 13. august og frem til 7. september ble det innrapportert omlag 14.500 tonn i fra dette området.

I følge Fiskeridirektoratets slutseddelstatistikk ble det totalt fisket 97.800 tonn lodde sommeren/høsten 1994. Av dette ble omlag 83.500 tonn fisket i IØS, knapt 14.000 tonn i Grønlands sone og knapt 400 tonn i FJM. Med unntak av i underkant av 300 tonn, som ble anvendt til fôr, ble lodda anvendt til mel/olje produksjon.

Fangstene ble i hovedsak ført og levert til Norge (vel 72.000 tonn). Det ble også levert lodde til Island (vel 24.000 tonn), mens Shetland/Færøyene var mottaker for det resterende kvantumet.

**Tabell 1. Sommerloddefisket på Jan Mayen, Grønland og Island 1994.
Innmeldte fangster av norske fartøy (i tonn).**

<u>Tid:</u>	<u>Antall innm.:</u>	<u>Innm.fangst:</u>	<u>Akkumulert fangst:</u>
12/7-94	(9)	6.460	6.460
13/7-94	(6)	6.257	12.717
14/7-94	(5)	2.881	15.598
15/7-94	(8)	5.025	20.622
16/7-94	(6)	2.959	23.581
17/7-94	(5)	2.425	26.006
18/7-94	(1)	543	26.549
19/7-94	(5)	3.036	29.585
20/7-94	(14)	11.000	40.585
21/7-94	(3)	1.290	41.875
22/7-94	(9)	7.353	49.228
23/7-94	(7)	4.190	53.418
24/7-94	(5)	3.861	57.279
25/7-94	(9)	5.257	62.536
26/7-94	(8)	2.823	65.359
27/7-94	(4)	1.213	66.571
28/7-94	(10)	1.921	68.492
29/7-94	(4)	825	69.316
30/7-94	(7)	1.892	71.208
31/7-94	(3)	1.116	72.323
1/8-94	(5)	2.580	74.903
2/8-94	(5)	2.512	77.416
3/8-94	(6)	3.444	80.859
4/8-94	(4)	1.610	82.469
5/8-94	(3)	1.086	83.556
6/8-94	(4)	640	84.196
8/8-94	(2)	359	84.555
13/8-94	(1)	679	85.234
18/8-94	(1)	291	85.525
19/8-94	(1)	776	86.301
22/8-94	(3)	2.765	89.066
25/8-94	(1)	825	89.891
26/8-94	(7)	3.541	93.432
27/8-94	(2)	679	94.111
28/8-94	(1)	631	94.741
30/8-94	(1)	631	95.370
31/8-94	(2)	223	95.593
1/9-94	(1)	146	95.749
2/9-94	(2)	1.862	97.601
5/9-94	(1)	825	98.426
Totalt	(181)		98.426

Noen tilleggsopplysninger om sommerloddefisket 1994:

- Totalt deltok 73 fartøyer i loddefisket. Disse hadde en samlet konsesjonskapasitet på 695.950 hl og en samlet basiskvote på 314.580 hl.
- Totalt ble det innrapportert 181 fangster til Norges Sildesalgslag i Harstad. Av disse rapporterte 11 fartøy en fangst, 31 fartøy to fangster, 20 fartøy tre fangster, 8 fartøy fire fangster, 2 fartøy 5 fangster og ett fartøy seks fangster.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av sommersesongen var vel 3.700 tonn.

Vinterloddefisket 1994/1995.

1. januar 1995 hadde norske fartøy 73.250 tonn lodde disponibel for vinterloddefisket, hvorav inntil 10.500 tonn var tillatt å fiske i IØS. Kvantumet på 73.250 tonn bestod av differansen mellom Norges andel av foreløpig TAC på 156.750 tonn og norske fartøyers loddefangst i IØS på omlag 83.500 tonn. Om norske fartøy hadde fisket mer enn kvoten på 20.000 tonn, som Norge fikk overført fra EU i 1994, i Grønlands sone eller i FJM, ville Norges vinterloddekvote blitt redusert med tilsvarende kvantum. Som nevnt fisket norske fartøy ca. 14.400 tonn i disse områdene.

I praksis var kvantumsadgangen i IØS på 10.500 tonn identisk med den norske vinterloddekvoten ettersom vinterloddefisket utelukkende foregår i IØS.

Norske fartøy deltok ikke i vinterloddefisket i 1994/95 sesongen.

I telefax av 21. februar 1995, altså etter at fristen for norsk tilstedeværelse i IØS var utløpt, foreslo de islandske fiskerimyndigheter overfor Fiskeridepartementet en endelige TAC på 950.000 tonn for lodde i farvannene mellom Grønland - Island - Jan Mayen, altså identisk med den foreløpige TAC for 1994/95.

Fiskeridepartementet sluttet seg til det islandske forslaget i telefax av 3. mars 1995 til Fiskeriministeriet i Reykjavik. Grønland sluttet seg også til forslaget. Endelig TAC i 1994/95 ble dermed fastsatt til 950.000 tonn. Dette resulterte i at Norges loddekvote i 1994/95 sesongen ble 124.500 tonn ($950.000 \text{ tonn} * 11 \% = 104.500 \text{ tonn} + 20.000 \text{ tonn}$).

I tillegg var det også mulighet for norske fartøy til å fiske 6.700 tonn i Grønlands sone det første kvartalet av 1995. Dette kvantumet fikk Norge overført av EU i forbindelse med den foreløpige fiskeriavtalen mellom Norge / EU for perioden 1. januar og frem til 31. mars 1995. I medhold av den endelige fiskeriavtalen mellom Norge / EU for kvoteåret 1995, kan norske fartøy fiske inntil 25.000 tonn lodde i Grønlands sone sommeren/høsten 1995.

Norges uoppfiskede andel av kvoten i 1994/95 ble da på 26.700 tonn (124.500 tonn - 97.800 tonn), hvilket gav en kvoteutnyttelse på 78,6 %. Dersom en unnlater å inkludere overføringen fra EU til Norge på 20.000 tonn ville Norges restkvote blitt 6.700 tonn. Dette ville gitt en kvoteutnyttelse på 93,6 % i 1994/95.

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN ETTER FANGSTOMRÅDE, 1978-1995.
KVANTUM ER OPPGITT I 1000 TONN.

År 1)	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE 2)	HEFAVI TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE 3)	TOTALT VINTERLODDE 4)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18		-	-	154	-	154
1979	39	84		-	-	123	-	123
1980	43	77	2	-	-	120	-	120
1981	89	1		-	-	90	-	90
1982	-	-		-	-	-	-	-
1983	-	-		-	-	-	-	-
1984	93	13		-	-	106	-	106
1985	10	183	25	-	-	193	-	193
1986	70	80	28	-	-	150	50	200
1987	8	74	12	-	-	82	60	142
1988	-	6	5	-	6	12	60	72
1989	-	0	0	-	52	53	52	105
1990	1	-	-	-	21	22	63	85
1991	-	-	-	-	-	-	-	-
1992	1	62	58	-	2	65	47	112
1993 5)	5			122	-	127	-	127
1994 5)	-			14	84	98	16	114
1995							-	
SUM	495	598	130	136	165	1395	348	1743
% 6)	35.5%	42.9%	9.3%	9.7%	11.8%	80.0%	20.0%	100.0%

1) Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

2) Området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 har avklart dette spørsmålet.

3) Det er kun sommerfodda som er spesifisert nærmere på fangstområde.

4) Vinterfoddefisket foregår i islandsk økonomisk sone (IØS).

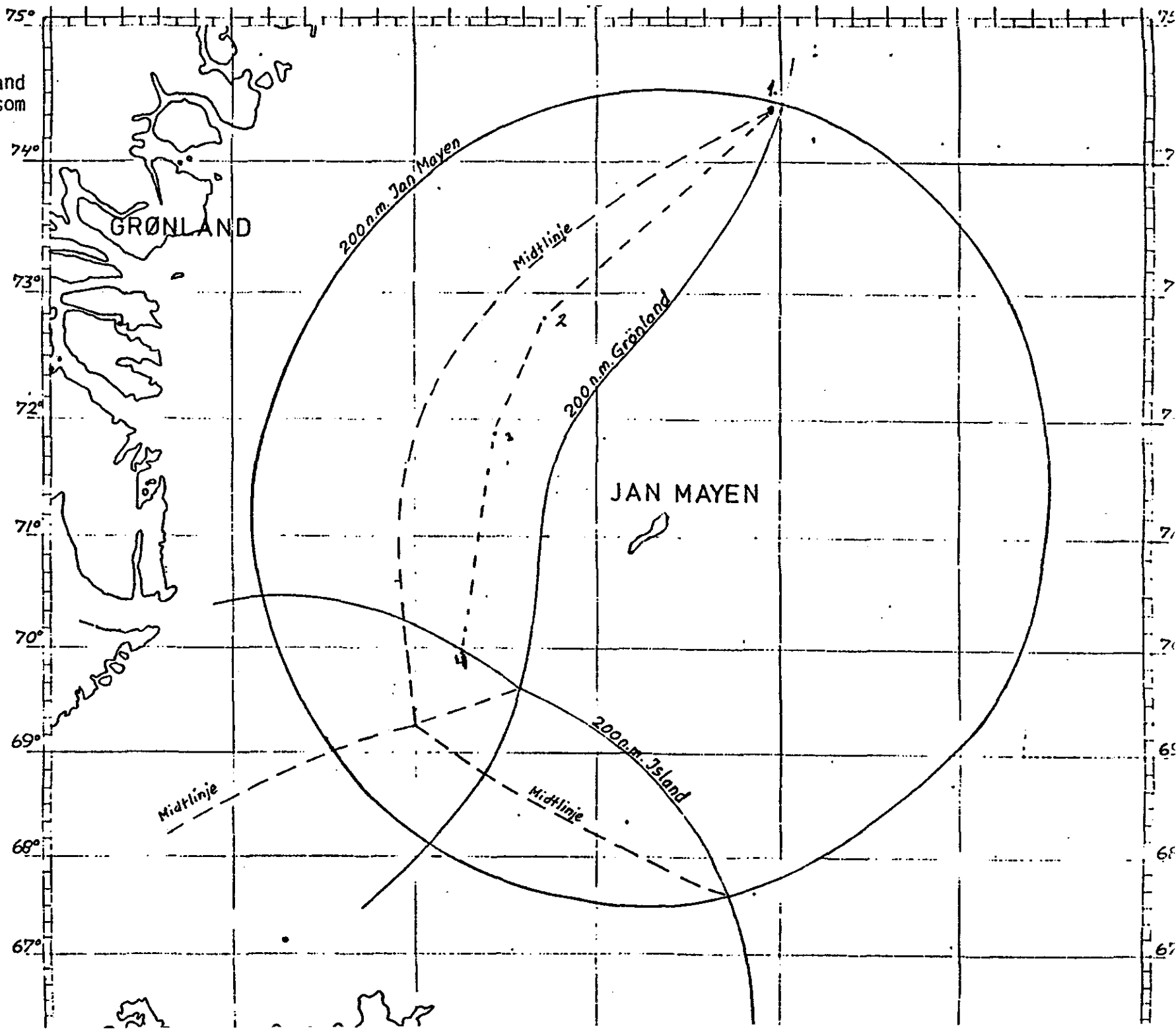
5) Fordelingen er basert på Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk og et ikke endelig kart over de nye sonegrensene (jfr. Haag-dommen).

6) Fordelingen av sommerfodda m.h.t. fangstområde er i prosent av samlet sommerfoddefangst, ikke samlet totalfangst for årene fra 1978-1992.

Kilde: Fiskeridirektoratet

Grenselinjen mellom Grønland og Jan Mayen er fastsatt som de rette linjer mellom følgende punkter:

Punkt 1.	74°21'46,9"N
	05°00'27,7"W
" 2	72°49'22,2"N
	11°28'28,7"W
" 3	71°52'50,8"N
	12°46'01,3"W
" 4	69°54'34,4"N
	13°37'46,4"W

VEDLEGG 2

PLANLAGT FERIEAVVIKLING SOMMERE 1995

(FERIE95) (FERIE94)

Fabrikk \ Uke	Uke 25	Uke 26	Uke 27	Uke 28	Uke 29	Uke 30	Uke 31	Uke 32
	19/6-25/6	26/6-2/7	3/7-9/7	10/7-16/7	17/7-23/7	24/7-30/7	31/7-6/8	7/8-13/8
Ryttervik								
Egersund					*****	*****		
Silfas Egersund								
Aakrehamn	-----							
Silfas Horag		*****	*****					
Ulvøund								
NSløy								
Silfas Høldtu								
Vedde		*****	*****	*****				
Silfas Lysøysund	*****	*****						
Bode		*****	*****	*****				
Trofi						*****	*****	*****
Jøvik		*****	*****	*****				

Aakrehamn tar ikke imot mer råstoff før ny-fabrikken står klar ca 1 august.

Silfas Lysøysund og Trofi kan om nødvendig forskyve ferieperioden noe.

Silfas Vedde vil ha nødvendig bemanning for en eventuell produksjon i hele perioden.

REGULERING AV KYSTSILDFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN I 1995.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET I 1994.

Totalkvoten for fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden i 1994 var bare 1.500 tonn, mot 2.500 tonn året før.

Fisket med not og garn ble åpnet torsdag 6.oktober 1994. Avviklingen gikk tregt p.g.a. dårlig tilgjengelighet.

Fisket pågikk ut året 1994. Oppfisket kvantum ble 726 tonn til en gjennomsnittspris på kr. 1,78 pr.kg. Etterspørselen var god og omsetningen forløp tilfredsstillende.

2. FISKET I 1995.

2.1. RESSURSSITUASJONEN.

Havforskningsinstituttet har i brev av 23.05.95 gitt uttalelse i saken (./.). Status for bestanden av trondheimsfjordsild kan være bekymringsfull. Det er registrert forandringer i vandringsmønster og til dels i individuell vekst. Det forventes nesten ikke rekruttering. Når det gjelder status vises til brevet.

Instituttet gir følgende oppsummering om regulering av fisket i 1995:

" De to siste år har tilgjengeligheten av voksen trondheimsfjordsild vært dårlig sammenlignet med tidligere år. Dette kan delvis skyldes forandringer i vandringsmønsteret, men det er også sannsynlig at det har vært en viss nedgang i gytebestandsstørrelsen. Årsklassen 1991 vil være fullt rekruttert i inneværende år, noe som midlertidig vil kunne hindre en ytterligere nedgang i gytebestanden.

Årsklassene 1992, 1993 og 1994 er svake. Det er nå derfor minimalt med umoden sild i denne bestanden, og det vil de kommende år bli svært liten rekruttering til gytebestanden. Fra og med 1996 og i flere år fremover vil derfor gytebestanden avta.

På grunnlag av ovennevnte usikkerhet med hensyn til den voksne bestanden, og at det i flere år fremover vil bli svak rekruttering til denne, vil Havforskningsinstituttet anbefale en betydelig reduksjon i beskatningsgraden for trondheimsfjordsild. Totalkvoten i 1995 bør derfor ikke overstige 500 tonn. Beskatningsgraden bør holdes så lav som mulig inntil rekrutteringsforholdene blir bedre og en igjen kan registrere gode årsklasser."

2.2. KVOTEN.

Norges Fiskarlag har ved brev av 08.05.1995 uttalt:

"Norges Fiskarlag viser til at gjennomføringen av fisket etter Trondheimsfjordsild de siste årene har vært til dels problematisk bl.a. som følge av dårlig tilgjengelighet.

Innslaget av sild under det gjeldende minstemål på 23 cm anses også som en viktig årsak til at det har vært problematisk å få tatt kvotene på en effektiv måte.

Norges Fiskarlag anbefaler at fisket legges opp etter samme mønster som tidligere år. Når det gjelder fastsettelse av totalkvoten, anbefales det at resultatene fra Havforskningsinstituttets bestandsvurdering legges til grunn."

Det kan fastslås at bestandssituasjonen er bekymringsfull. Bare halve kvoten i 1994 ble fisket opp. Det fremgår av Havforskningsinstituttets uttalelse at en ikke kjenner det absolutte nivå av denne bestanden. Når det er manglende kunnskap om en bestand vil det ut fra et "føre-vår" synspunkt være riktig å vurdere hvorvidt en burde stoppe fisket. Under alle omstendigheter synes en å være i en situasjon der beskatningsgraden bør holdes så lavt som mulig. For de stedlige kystnotfiskere kan selv et begrenset kvantum trondheimsfjordsild være en viktig del av

driftsgrunnlaget. Ut fra en samlet vurdering finner Fiskeridirektøren derfor å kunne tilrå et fiske i 1995. Når Havforskningsinstituttet tilrår inntil 500 tonn, bør dette anses som et øvre tak. Med den bestandssituasjon som er beskrevet ovenfor kan det imidlertid være fornuftig å holde et noe lavere uttak.

Fiskeridirektøren foreslår:

At det settes en gruppekvote for notfisket på 400 tonn. Det settes ikke noe tak på garnfisket. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten er beregnet oppfisket.

2.3. SPØRSMÅL OM KONSUMANVENDELSE.

I utgangspunktet bør det gjelde konsumplikt, men det bør være adgang for Fiskeridirektøren til å endre denne forutsetning og gi salgsorganisasjonen oppmalingshjemmel.

Fiskeridirektøren foreslår konsumpåbud. Fiskeridirektøren kan gi salgsorganisasjonen fullmakt til å avvikle et fiske med adgang til oppmaling.

2.4. ÅPNINGSDATO.

Fisket i 1994 kunne ikke åpnes før utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og særlig omsetningsmessige forhold var tilfredsstillende primo oktober.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.5. VILKÅR FOR DELTAGELSE.

2.5.1. Notfisket.

Bare kystfartøy kan delta. Fartøy som skal delta i fisket må fremstilles for sertifisering før de går på feltet. Fartøy må ha låssettingsutstyr.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker skal stå på blad B i fiskarmanntallet og eie fartøyet. Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, egnet og utstyrt for fiske etter sild.

2.5.2. Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker må stå på blad A eller B i fiskarmanntallet og benytte merkeregistrert fartøy.

2.6. FORDELING AV KVOTEN PÅ DE DELTAGENDE FARTØY

De seneste år har fisket startet opp med følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 45 fot og landnot:	250 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	400 hl
Fartøy over 60 fot:	650 hl

Deltakelsen i fisket har de senere år vært lav. Tilgjengeligheten har også vært dårlig, jfr. pkt. 1 og 1.2 ovenfor. Det ble ikke fisket mer enn vel 700 tonn i 1994. Selv om totalkvoten reduseres vesentlig fra 1994 til 1995 vil det være viktig å sikre driften for de fartøy som satser på dette fisket. Derfor foreslår vi at en starter fisket med de tradisjonelle maksimalkvotene som er gjengitt ovenfor, og med adgang for Fiskeridirektøren til å endre disse. De ovennevnte maksimalkvoter vil i 1995 innbære en relativt kraftig overregulering. Fiskeridirektøren vil stoppe fisket uavhengig av om de enkelte fartøy ikke har fisket sine maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1995 som for 1994. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene.

2.7. SPØRSMÅL OM LÅSETTING M.V.

Fisket har tidligere vært avviklet som et låssettingsfiske, men med adgang for Norges Sildesalgslag til å gi dispensasjon for direktehåving av hensyn til omsetningsmessige forhold eller avviklingen.

Fiskerimyndighetene kan gi bestemmelser om anvendelse av fangster.

Som nevnt under pkt. 2.3. ovenfor kan det være vanskelig å få omsatt hele kvantumet til konsum. Det er derfor en viss sammenheng mellom spørsmålet om låssetting og salg/anvendelse av fangstene.

Norges Sildesalgslag kan gi bestemmelser om låssettingspåbud og eventuelt dispensere fra dette.

2.8. UTØVELSE AV FISKET M.V.

Fiskeridirektøren vil fastsette bestemmelser om at det kan foretas forholdsmessig avkorting av kvote ved dumping.

2.8.1. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår samme bestemmelse som for 1994: Det skal være adgang for 2 fartøy til å samfiske. Samfiskeadgangen er begrenset til fartøy som ikke kan ta fangsten om bord for levering til kjøper.

Fartøyene meldes på til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål eller kommentarer til forslaget. Det ble etterlyst mer informasjon om bestandssituasjonen, og han gav derfor ordet til Tore Jakobsen fra Havforskningsinstituttet.

Tore Jakobsen viste til at de bare hadde sporadiske undersøkelser å bygge på. Utgangspunktet er at endringer skjer over tid. Basert på undersøkelser som viser dårlig rekruttering, samt det faktum at en ikke klarer å fiske opp kvoten, kan tyde på at kvoten er satt for høyt.

Otto Benjaminson viste til at fiskerne sier at det er en god del småsild inne i fjordene. Fangster i 1994 viste at det ikke var mye sild i den aktuelle størrelsen, men mye småsild. Han stilte spørsmål om Havforskningsinstituttet tok feil.

Tore Jakobsen sa at signalene de siste årene er så klare at han har vanskelig for å tro noe annet enn at bestanden er i en dårlig befatning.

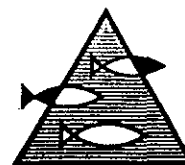
Otto Benjaminson viste til at Havforskningsinstituttet hadde foreslått/satt tak på 500 tonn for 1995. Fiskeridirektøren har foreslått 400 tonn.

Karen Fjøsne spurte om Fiskeridirektøren hadde vurdert et 0-fiske.

Viggo Jan Olsen sa at han hadde vurdert det, og at 400 tonn var et kompromiss.

Lisbeth W. Plassa anmodet om forsiktighet på denne bestanden, og viste til at en i flere år ikke har tatt kvoten.

Viggo Jan Olsen registrerte at det ikke forelå andre forslag til regulering, og at det var enighet i rådet om Fiskeridirektøren forslag til regulering av kystsildfiske i Trondheimsfjorden i 1995.

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
HER

94/211

SMR11695/TR/ALJ

23.05.1995

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen,

FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1995

Havforskningssinstituttet har høsten -94/vinteren -95 utført følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden og tilgrensende områder:

F/F "Michael Sars" 24.11 - 25.11 1994

F/F "Michael Sars" 12.3 - 13.3 1994

Det ble tatt prøver av det kommersielle fisket i Stjørdalsfjorden og i Åsenfjorden i oktober 1994. På grunn av metodiske problem i utføringen av tokter i Trondheimsfjorden kan ikke det absolutte nivå av denne bestanden måles direkte med akustisk metodikk. Denne metodikken vil imidlertid kunne gi indikasjoner av relative forandringer i mengde og utbredelse.

Status for bestanden av trondheimsfjordsild

Det ble i 1994 kun registrert en sild i denne bestanden (fra Åsenfjorden) som var infisert av soppsykdommen *Ichthyophonus*.

A) VOKSEN SILD

Siden 1993/94 er det blitt registrert en del forandringer i vandringsmønsteret til trondheimsfjordsilda. Tidligere overvintret en overveiende del av bestanden i relativt store stimer hovedsakelig i Åsenfjorden/ Lofjorden. De siste årene har bestanden overvintret i spredte konsentrasjoner i større områder av fjorden.

Det er 1991-årsklassen som nå er den største i gytebestanden. Imidlertid, denne årsklassen ser ut til å ha en redusert individuell vekst, gjennomsnittslengden for denne årsklassen i en prøve fra Stjørdalsfjorden i mars 1995 var 22.1 cm.

I prøvene fra fisket høsten 1994 var det, i likhet med 1993, 1987 årsklassen som dominerte. Konsentrasjonene av voksen sild var, som nevnt ovenfor, spredt i tynne forekomster i Åsenfjorden, Stjørdalsfjorden og Malvikområdet og var heller lite tilgjengelig for fiske.

B) UNGSILD OG REKRUTTERENDE ÅRSKLASSER

1994 årsklassen: Høsten 1994 ble det ikke registrert 0-gruppe av trondheimsfjordsild, og denne årsklassen må derfor betegnes som svak. Det ble registrert 0-gruppe sild ved Værdal, Gaulosen/Orkdalsfjorden og i ytre Trondheimsfjord, men denne yngelen ble klassifisert til norsk vårgytende sild.

1993-årsklassen: Som nevnt i fjorårets rapport ble det heller ikke registrert yngel av trondheimsfjordsild i 1993, og denne årsklassen forventes derfor å være svak.

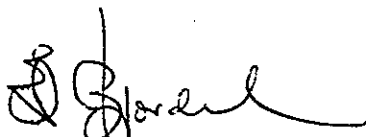
1992 årsklassen: Det ble høsten 1992 registrert 0-gruppe sild i Tronheimsfjorden. Denne ble imidlertid klassifisert som norsk vårgytende sild og har nå stort sett forlatt Trondheimsfjorden. 1992 årsklassen av tronheimsfjordsild forventes å være svak.

Reguleringer

De to siste år har tilgjengeligheten av voksen trondheimsfjordsild vært dårlig sammenlignet med tidligere år. Dette kan delvis skyldes forandringer i vandringsmønsteret, men det er også sannsynlig at det har vært en viss nedgang i gytebestandsstørrelsen. Årsklassen 1991 vil være fullt rekruttert i inneværende år, noe som midlertidig vil kunne hindre en ytterligere nedgang i gytebestanden.

Årsklassene 1992, 1993 og 1994 er svake. Det er nå derfor minimalt med umoden sild i denne bestanden, og vil det de kommende år bli svært liten rekruttering til gytebestanden. Fra og med 1996 og i flere år framover vil derfor gytebestanden avta.

På grunnlag av ovennevnte usikkerhet med hensyn på den voksne bestanden, og at det i flere år framover vil bli svak rekruttering til denne, vil Havforskningsinstituttet anbefale en betydelig reduksjon i beskatningsgraden for trondheimsfjordsild. Totalkvoten i 1995 bør derfor ikke overstige 500 tonn. Beskatningsgraden bør holdes så lav som mulig inntil rekrutteringsforholdene blir bedre og en igjen kan registrere gode årsklasser.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

SAK 6/95

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I FINNMARK, TROMS OG NORDLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. GJELDENDE REGULERING

Gjeldende regulering ble behandlet på møtet i Reguleringsrådet i desember 1994.

Fisket etter rognkjeks er i de nordligste fylkene i 1995 regulert med maksimalkvoter. Kvoten er begrenset oppad til 5.500 liter rogn pr. fartøy. Dette innebærer en reduksjon på 1.000 liter sammenlignet med maksimalkvoten for 1994. Vilkårene for deltakelse i dette fisket er at fartøyet som nyttes er registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister samt at hovedsmannen er ført på blad A eller B i fiskermanntallet.

Det er ingen redskapsbegrensning i dette fisket. Det benyttes imidlertid nesten utelukkende garn med maskestørrelse 126 mm halvmaske (252mm maskevidde.)

Tabellen nedenfor viser utviklingen fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1990 til 1995. Omregningsfaktoren fra kg. rogn til kg. rund vekt er 6,70. 1 hl. rogn er lik 100 kg. rogn.

	1990	1991	1992	1993	1994	1995*
Tonn rund vekt	2.398	5.366	3.786	4.611	5.751	2.268
HL rogn	443,8	993,1	700,7	853,4	1.064,4	419,7
Antall Fartøy	267	528	445	535	670	309

* Total fangst pr. 21. mai 1995

Fangsten av rognkjeks har variert mellom ca. 2.400 tonn og 5.750 tonn i perioden 1990 til 1994.

Tabellen viser også at det tildels er en sterk sammenheng mellom totalfangst og deltakelse i rognkjeksfisket. I alle årene er det relativt mange små fartøy med et fangstkvantum under 10 tonn (tilsvarende ca. 1.850 liter rogn). For eksempel viser foreløpig sluttseddelstatistikk for 1994 at i alt 554 fartøy hadde en fangst på under 10 tonn rognkjeks, hvorav 401 er under 9 meter lengste lengde. Av de 116 fartøyene med større fangst enn 10 tonn, er det ialt ca. 30 fartøy som har tatt kvoten på 6.500 liter rogn (ca. 35,1 tonn rund vekt).

Det er i løpet av de senere år fra flere hold uttrykt bekymring for at bestanden av rognkjeks overbeskattes, og det er derfor ønskelig å regulere uttaket av bestanden strengere.

Vedrørende bestandutviklingen har Havforskningsinstituttet ikke gjennomført noen undersøkelser. HI har heller ikke konkrete planer om å starte slike undersøkelser. Havforskningsinstituttet har imidlertid avgitt følgende uttalelse av 6. juni 1994:

"Vi vil imidlertid påpeke at på bakgrunn av den bekymring for bestanden som kommer til uttrykk fra fiskerhold, bør en begrensning av fisket kombinert med en overvåking i fangstrater vurderes som et tiltak for å forebygge en utfisking av bestanden."

I det følgende referes konklusjon fra et notat utarbeidet ved Havforskningsinstituttet. Deretter drøftes reguleringseffekten av de fremsatte forslag.

2. UTTALELSE FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

Havforskningsinstituttet har på bakgrunn av forskning ved Norges Fiskerihøgskole/Fiskeriforskning i Tromsø samt erfaringer fra rognkjeksfisket ved Island og Newfoundland avgitt vedlagte (./.) uttalelse av 23. mai d.å.

Havforskningsinstituttet går fra et ressursynspunkt inn for å redusere innslaget av umoden og førstegangsgytende rognkjeks. Instituttet mener

dette oppnås ved å fastsette en minste lovlige maskevidde på 267 mm. Dette tilsvarer minste lovlige maskevidden Newfoundland. På Island er minste lovlige maskevidde 266,7 mm.

Havforskningsinstituttet foreslår videre å fastsette en stoppdato for fisket. Forslaget er begrunnet i å spare førstegangsgyterne da disse gyter senere i fangstsesongen. Instituttet foreslår her 20. mai.

Havforskningsinstituttet ser det videre som viktig å få innført en rapporteringsplikt for utøverne i fisket. En foreslår i denne sammenheng å nytte "Forenklet Fangstdagbok" som mal for rapporteringsplikten.

En har på nåværende tidspunkt ikke de fullstendige data for årets rognkjeksfiske. Havforskningsinstituttet viser imidlertid til at foreløbige tall fra et avgrenset område på yttersiden av Senja tyder på en nedgang i fangstratene på 15-20% sammenlignet med fjoråret.

3. AKTUELLE REGULERINGSTILTAK I KOMMENDE ÅR

3.1 REDUKSJON I MAKSIMALKVOTENE

Fiskeridirektøren gikk i sakspapirene til møte i Reguleringsrådets møte høsten 1994 inn for at en ut fra et "føre var" prinsipp bør begrense kvantumsuttaket av rognkjeksrogn. En utarbeidet i den sammenheng tabellen nedenfor som viser reguleringseffekten av ulike maksimalkvoter dersom de hadde vært iverksatt i rognkjeksfisket i 1994.

Maksimalkvote	Antall berørte fartøy	Reguleringseffekt i tonn
4.000 l	75	846
4.500 l	66	655
5.000 l	54	499
5.500 l	45	366

Maksimalkvotene i tabellen ovenfor ville i 1994 gitt reguleringseffekter på 846 tonn til 366 tonn og ville berørt fra 75 til 45 fartøy avhengig av nivået på maksimalkvoten.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en reduksjon i maksimalkvoten kan være et velegnet reguleringstiltak. Dette begrunnes med at i takt med prisøkningen på rogn har deltakelsen fra større og mer fangstintensive fartøy økt. En lavere maksimalkvote vil kunne bidra til å begrense innsatsen fra de større fartøyene.

3.2 REGULERING AV MASKEVIDDE

Undersøkelser tyder på at en innføring av større maskevidde vil medføre at fiskerne på kort sikt vil fange færre individer, men til gjengjeld vil de rognkjeksene som blir fanget være større og antakelig ha et større rogninnhold.

Reguleringsrådet anbefalte derfor en nærmere vurdering av om en skal innføre maskeviddebestemmelser i dette fisket. Andre land har innført slike bestemmelser og en kan her vise til at det på Island er forbudt å benytte mindre maskevidde enn 266,7 mm. og det ved Newfoundland benyttes rognkjeksgarn med en maskevidde mellom 267 og 279 mm.

Det foreligger få opplysninger om hva som er optimal maskevidde i det norske rognkjeksfisket. Fiskeridirektøren ved Forsøkskontoret har engasjert et fartøy fra Nord-Møre fra og med fangstsesongen 1995 for å finne kommersielle drivverdige forekomster av rognkjeks på Nord-Vestlandet. I den forbindelse utprøver fartøyet garn med maskestørrelse 133 mm. halvmaske (ca. 266 mm. maskevidde). Under fisket vil fartøyet foreta lengdemålinger av fangst for Fiskeriforskning i Tromsø. Den videre fremdriftsplan er at endelig rapport fra dette fisket skal foreligge etter avsluttet forsøksfiske i år.

Spørsmålet om å forskriftsfeste en maskevidde som tilsvarer det som er mest brukt i det norske rognkjeksfisket i dag ble drøftet i møtet i Reguleringsrådet i desember 1994. En fant da å ville utsette spørsmålet inntil det forelå et bedre grunnlagsmateriale. Havforskningsinstituttet har nå i brev av 23. mai 1995 etter en nærmere vurdering av de foreliggende opplysninger gått inn for å fastsette en minste lovlige maskevidde på 267

mm. Forslaget er begrunnet ut fra hensynet å beskytte førstegangsgyterne, samt at en samtidig driver et fiske på den rognkjeks som har et størst rogninnhold.

En bør imidlertid ta i betraktning kostnadene ved en total utskifting av rognkjeksgarn. Det bør derfor gis anledning til å slite ut garna i en sesong før de nye maskeviddebestemmelsene settes i kraft.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i tråd med Havforskningsinstituttets forslag av 23. mai 1995 fastsettes en minste maskevidde på 267 mm. i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylker.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen settes i kraft fra og med 1. januar 1997.

3.3 START/STOPPDATO

Tidsavgrensning av fisket er en reguleringsform som er nyttet ved både Island og Newfoundland. Den ble imidlertid ikke behandlet ved møtet i Reguleringsrådet høsten 1994. Havforskningsinstituttet ser i uttalelse av 23. mai 1995 ingen biologiske grunner for å innføre en startdato da det ofte er de største rognkjeksene som kommer først inn til kysten for å gyte. Havforskningsinstituttet ser imidlertid det som mer aktuelt å fastsette en stoppdato. En vil da kunne spare førstegangsgyterne da gytebestanden består av relativt flere små rognkjeks sent i sesongen. Havforskningsinstituttet foreslår her 20. mai som dato for stopp i fiskeriet.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets syn på innføring av en dato for stopp i fisket etter rognkjeks.

3.4 GARNBEGRENSNINGER

Garnbegrensning er fremmet som forslag av enkelte representanter ved årsmøtet i Finnmark Fiskarlag under årsmøtet i 1994. Forslaget synes å være begrunnet ut fra fiskets tradisjon. Etter det Fiskeridirektøren kan se, er dette et forslag som det synes å være vanskelig å gjennomføre sett fra et kontrollsynspunkt. Antakelig synes det å være lettere å oppnå en reduksjon i fangstkapasiteten ved å sette ned maksimalkvoten.

V. J. Olsen spurte om det var kommentarer til saksdokumentene.

Jacobsen sa at det åpenbart hadde vært et desimal problem i omregningen fra hektoliter til tonn i saksdokumentene.

V. J. Olsen bekreftet dette og viste også til at ikrafttredelses tidspunkt i forslaget til maskevidde skulle være 1. januar 1997.

Jørgensen viste til at forslaget kun innebar de tre nordligste fylkene og spurte om maskevidden var fri lenger sør.

V. J. Olsen endret forslaget til å gjelde fiske etter rognkjeks generelt.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i at det ble fastsatt minste maskevidde på 267 mm.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og ba om Reguleringsrådets syn på innføring av en dato for start og stopp i fisket etter rognkjeks.

Fjøsne spurte om det ikke på bakgrunn av Havforskningsinstituttets uttalelse burde innføres rapportering for alle fartøyene som fisket rognkjeks.

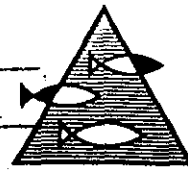
Gullestad svarte at fisket også ble drevet av fartøy under 10 meter, altså fartøy som heller ikke var pålagt føring av forenklet fangstdagbok. Han ville ikke gå inn for å innføre detaljert fangstdagbokføring i dette fisket, fordi dette ville fremstå som svært byråkratisk.

Johansen pekte på at det var betydelige geografiske variasjoner i starttidspunkt for dette fiske. Han sa også at stoppdato kunne diskuteres på et senere tidspunkt.

V. J. Olsen var enig i at en kunne legge opp til en diskusjon om stopptidspunkt på Reguleringsrådsmøte i desember.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ – RESSURSER – HAVBRUK

HAV - LIV - MILJØ

Handwritten notes:
Kopi VVO/
Fiske og as.
[Signature]

24.10.95

Handwritten signature: Vilhjal

Fiskeridirektoratet
Avdeling for Fiske og Fangst

SAKS NR.	AK NR.
5116/94	3

Handwritten signature: Vilhjal

Handwritten signature: H Y SETH

HER

Deres referanse:

Vår referanse:

94/296/ÅB/kn

Bergen,

23.05.1995

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS.

Vi viser til brev frå Havforskningsinstituttet (HI) i denne saka datert 7.12.1994. På møte i Reguleringsrådet 12. og 13.12.1994 vart det sagt at HI skulle kome nærare tilbake med tilrådingar om reguleringar etter at vi mellom anna hadde fått studert nærare reguleringsformene ved Canada og Island, og fått innhenta desse landa sine erfaringar.

Rognkjeksfisket er i 1995 i Finnmark, Troms og Nordland regulert med maksimalt rognkvantum på 5.000 liter som kvart fartøy kan fiske. Det er ingen avgrensing i antal garn, og det blir nesten utelukkande nytta garn med 252 mm maskelengd (tilsv. 126 mm halvmaske).

Når det gjeld kva som er den optimale maskelengda i garna ved fiske etter rognkjeks, så legg HI til grunn at all hofisk bør kunne få gyte ein gong/sesong for den blir fiska. Rognkjeksa (hofisken) blir kjønnsmoden for første gong når ho er 37-41 cm (ca. 5 år). Dette skulle tilseie at maskelengda blir sett såpass stor at lite fisk som er mindre enn ca. 41 cm blir fanga. Ei anna side ved dette er at sidan det er ulik vekst på hann- og hofisk, vil den så og seie reine beskatninga av hofisk kunne endre kjønnsforholdet i bestanden, noko vi kan tenkje oss vil gå ut over gyting og formeiring. Ved å utsetje tidspunktet for ei slik ulik beskatning av hann- og hofisk til etter førstegongsgyting vil forholdet mellom kjønna ved førstegongsgyting bli lite påverka av fisket og følgeleg nokolunde likt.

Havforskar Vilhjalmur Thorsteinsson ved Hafrannsóknastofnunin på Island legg til grunn fleire års erfaring når han uttalar at seleksjonen bør vere slik at fisk under 41 cm blir spart i størst mogleg grad. Ifølgje Fiskerikandidatoppgåve (1994) i fiskeriteknologi ved Universitetet i Tromsø av Bernt Bertelsen vil toppen på seleksjonskurva i norske garn med 252 mm maskelengd vere ca. 44 cm. Utrekningane til Bertelsen gjeld for rognkjeksgarn laga av trådtypen multimono 1,5 x 8 (fellinggrad lik 0,42), og for ein bestand med same storleiksfordeling som han registrerte i Sifjorden i Troms våren 1993 (dvs. gjennomsnittleg fiskelengd lik 41,5 cm). Teoretisk sett kunne HI gått inn for at garna berre bør fange ca. 50% av all fisk på 41 cm, og basert på forholdet mellom maskelengd og fiskelengd som Bertelsen kom fram til, vil kravet om berre 50% fangst av fisk på 41 cm i så fall bli oppnådd ved ei maskelengd på 275 mm.

I ei tidlegare fiskerikandidatoppgåve (1985) av Bjarni Sigurdsson ved Universitetet i Tromsø som tek for seg biologiske, fangstteknologiske og økonomiske aspekt ved rognkjeksnæringa basert på forsøksfiske i Nordland, blir det vist til bruk av garn med ulik maskelengd. Her blir det vist at garn med 280 mm maskelengd gjev eit rognutbytte som er omlag 10% større enn garn med 252 mm maskelengd. Men det er forskjeller både mellom område og gjennom sesongen, og den skis-

Postadresse:	Kontoradresse:	Telefon:	Telex:	Postgironr.:	Saksbehandlar:
Postboks 1870 Nordnes	Nordnesparken 2	55 23 85 00	42297	0801 5052857	
N-5024 Bergen	Bergen	Telefax:	OCEANN	Bankgironr.:	Direkte telefon:
		55 23 85 31		6501.05.63776	

serte auken i rognutbytte avheng av at garntypene fangar det same antal individ pr. garndøgn. Teoretiske utrekningar basert på faktiske lengdefordelingar av rognkjeks frå to område i Nordland i prøveperioden viste at på den eine lokaliteten gav ca. 260 mm maskelengd det største rognvektutbyttet, medan ca. 270 mm maskelengd gav det største vektutbyttet i det andre området. Altså avhengig av storleiken på fisken i ulike områder og til ulike tider. Utifrå lengdemålingar som Bertelsen refererer til frå Sifjorden i åra 1988-1994 kan det synast som ei gjennomsnittslengd på 42,5 cm er meir vanleg enn 41,5 cm som var tilfellet i 1993. Med 42,5 cm og dersom gjennomsnittleg rognvolum pr. rognkjeks aukar med 0,2 liter når gjennomsnittleg fiskelengd aukar med 1,0 cm, vil garn med 242 mm i dette tilfellet ha fanga flest rognkjeks, medan 259 mm ville ha gjeve størst rognmengd.

Utanfor Newfoundland er minste maskelengd sett til 267 mm (10,5"). Ved Island der minste lovlege maskelengd er 266,7 mm (10,5"), altså i realiteten det same som ved Newfoundland, er denne maskelengda mest brukt langs sør- og vest-Island, medan ei maskelengd på 279,4 mm (11") er vanleg utanfor nord- og aust-Island. Det blir endåtil nytta garn med maskelengd på 292,1 mm (11,5").

Ved å setje minste lovlege maskelengd så høgt som 275 mm kan vi rekne med ein større variasjon i utbytte mellom område og over sesongen. Det kan også bli ein kortare sesong sidan fisken gjennomgåande blir mindre utover sommaren. Utifrå eit ressurs synspunkt der vi ønskjer å redusere innslaget av umoden og førstegongsgytande rognkjeks, men at maskestorleiken i garna samstundes bør vere slik at vi ligg nær det maksimale rognutbyttet, vil HI gå inn for ei minste lovlege maskelengd på 267 mm, tilsvarande som ved Island og Newfoundland.

Ei slik auke i maskelengd vil også på kort sikt dei fleste stader auke rognmengda som fiskaren får, og ei slik regulering bør difor vere i fiskarane si interesse. Ein føresetnad for å få innført ei større maskelengd er at garnfabrikantane lagar garn med 267 mm. Dette må følgjast opp av Fiskeridirektoratet. I dagens rognkjeksgarn med oppgjeven maskelengd på 252 mm har dessutan kontrollmålingar ofte vist 248 mm.

I seinare år har det vorte meir vanleg å nytte garn laga av ein enkel monofilament tråd. Ved same maskelengd vil denne garntypen fange betre den største fisken og dårlegare den minste fisken enn garn av multimono. Altså, ved andre trådtypar vil den effektive maskelengda heller bli større enn mindre enn 267 mm.

Tidsavgrensing av rognkjeksfisken er ei anna reguleringsform som i tillegg til maskestorleik både er i bruk utanfor Newfoundland og Island. Ved Island er kysten m.o.t. rognkjeksfisken inndelt i 7 soner med til dels ulike tidsavgrensingar. Langs austre del av nordkysten, austkysten og sørkysten er rognkjeksfisken tillatt i perioden 20.mars til 20.juni, medan det langs vestkysten (med to unntak) blir opna og avslutta ein månad seinare, dvs. 20.april - 20.juli. HI ser ingen biologiske grunnar for å innføre ein startdato då det ofte er den største rognkjeksa som kjem først inn til kysten. Det kunne då vore meir aktuelt å setje ein stoppdato for fisken sidan gytebestanden består av relativt fleire små rognkjeks seint i sesongen. For at ei slik regulering skal ha ein viss effekt, vil HI gå inn for 20. mai.

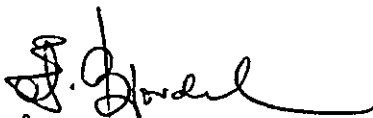
HI ser det som svært viktig å få innført ei rapporteringsplikt som inneheld ein del viktige opplysningar om fiske og fangst. Dette for at fangst-per-eining-innsats vil vere det første og truleg beste tiltaket for å følgje med i bestandsutviklinga. For å utfylle og gjere denne informasjonen betre bør så dette koblast saman med biologisk stikkprøvetaking gjennomført som rutine ved eit forskingsinstitutt. Havforskar Thorsteinsson på Island understrekar kor viktig dette med rapportering er for forvaltninga av rognkjeksressursen. Vi har lagt ved ei oversetjing av rapporteringsskjemaet som blir nytta på Island, og vi har også lagt ved skjematypen som Bertelsen nytta i si kandidatoppgåve for innsamling av data frå garnfisken. Her vil Fiskeridirektoratet kunne gjere den beste vurderinga av praktisk gjennomføring (eks. slik skjemaføring berre pålagt utvalde båtar). Vi har også sett på korleis "Forenklet Fangstdagbok" (for fartøy ned til 10 meter) best kan utnyttast, og vi legg ved eit forslag til opplysningar som "Forenklet Fangstdagbok" må innehalde for at vi skal ha nytte av

ho i denne samanhengen. Bruk av denne standard fangstdagboka vil redusere antal skjema som fartøyet må fylle ut, og vi vil få rapportering frå alle båtar over 10 meter som driv fiske. Ein føresetnad er at alle som er pliktige til å føre "Forenklet Fangstdagbok" gjer dette, og at utfylt dagbok blir innsendt. Vi overlet så til Fiskeridirektoratet å vurdere om spesielle skjema kunne blitt tekne i bruk for utvalde fartøy under 10 meter (særleg viss fartøy av denne storleik fiskar mykje rognkjeks), og evt. som eit supplement til standard fangstdagbok for utvalde fartøy over 10 meter.

Elles kan det nemnast at førebelse resultat frå årets rognkjeksfiske (utanfor Senja i følgje Bertelsen som sjølv fiskar etter rognkjeks) viser at fangstratene er redusert med 15-20% samanlikna med 1994 som også var eit dårlegare år enn dei føregåande. Vi vil også gjere dykk oppmerksame på at det har blitt gjort forsøk med rusereiskap/kilenot etter rognkjeks, men dette har ikkje blitt vurdert av HI i denne omgang.

Som oppsummering vil HI gå inn for minste maskeopning i garn på 267 mm (133,5 mm halvmaske), ein stoppdato for fisket ca. 20. mai, og ikkje minst ei rapporteringsplikt med nødvendige opplysningar om fiske og fangst.

Med helsing

Åsmund Bjordal
Forskingdirektør

Kjell H. Nedreaas
Forskar

Vedlegg 1 og 2: Rapporteringsskjema nytta på Island

Vedlegg 3: "Forenklet fangstdagbok" utgjeven av Fiskeridirektøren med forslag til tilleggsopplysningar nødvendige for overvakninga av rognkjeksfisket.

Vedlegg 4: Skjema nytta ved innsamling av data i samband med kandidatoppgåva til Bertelsen. Eit alternativ til framtidig skjema-type.